

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

De oratore

Cicero, Marcus Tullius

[Nürnberg], 26. März 1497

[Demosthenis oratio in Aeschinem]

[urn:nbn:de:bsz:31-324199](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-324199)

DEMOSTHENIS IN AESCHINEM CLXXX

quod exemplum eorum vitam dirigere oporteat. quod illis ridebitis. Scitis enim quia neque palestra. neque schola. neque musica solam instruunt iuuenes. sed multo magis publica pecunia. Pronuntiat in theatro quis coronari virtutis gratia. homo corrupte vitae & sordida. Iuuenis haec aspiciens corrumpitur. Poenam dedit improbus leno. ut Ctesiphonem alii emendatur. Contra bonitatem & iustitiam quis decreuit. deinde domum reuersus filium contemtores hanc reor. sic finiam feratis. ut finiam vitam roem ciuibus vris quum illa repetet. reddere possitis. Scitis. n. o. viri athenienses. tale videri ciuitate quibus est qui pronuntiat. Est autem turpissimum vos non maioribus vris. sed demosthenis timiditatem ignauitatemque siles velle videri. Quo igitur hanc infamiam quis aufugiat. si hoies suspectis moribus & humanis verbis caueatis. Nam bonitas & placere nomen in medio iacet. ad ea confugiunt quidam verbis. qui factis longe absunt. Quum igitur repatis oratore externam coronam. & preconioque libertatis curam habetis. qui iam abiit a vobis. An non graue vobis esse videtur. quod iudicia & populus contemnitur. Epistatasque legatos. in priuatas domos veniunt. non ab hoc vel illo hoie. sed a principibus Asiae atque eueoropae. Et quae reor mors est poena ex lege constituta. has quidam non negant facere. sed in conspectu populi fallunt. ut praeseruatorem. Populus autem abiectus & quasi confectus senio. ac delirus nomen dumtaxat libertatis retinet. Facta vero alius concessit. Postea bitis ex concionibus non consiliis a vobis traditis. sed tanquam reliquis reip. diuisis. id esse verum inde cognoscere potestis. Fuit quidam (doleo equidem tam saepe calamitates vras commemorans) Fuit vir quidam plabeus qui nauigare in samum quum vellet. tanquam perditor praeracoprehensus a concilio Ariopagi morte damnatus est. Alter quidam plabeus ex Rhodo reuersus. quia non constanter metum ferebat. in iudicium vocatus pares sententias excepit. quum si vna defuisset. aut mortem aut exilium erat sibi subeundum. Apponamus quod nunc fit. Orator omnium malorum causa. aciem in castris deseruit. aufugit ex vrbe. hic postulat se corona donari ac pronuntiarum in theatro non reicietis hominem tanquam coem graecorum calamitatem vel deprehensum tanquam piratam sub nomine reip. nauigantem poenis afficietis. Non tempus considerabitis in quo sententiam fertis. propediem futura sunt appollinis sacra & graecorum conuentus. Est autem calunia contra ciuitatem nostram per haec tempora ex Demosthenis actionibus iudicata. Si hunc coronabitis. consentire videbimini pacis transgressoribus. Si contra facietis populum excusabitis. Non ergo ut pro aliena. sed pro re vestra consulite. nec honores diuidatis. sed iudicetis & in prestantiores viros conferatis. Nec solum corporibus. sed oculis vos ipsos inspicietis. Considerate demosthenis fautores. vtrum sunt venationum. aut palaestrarum in adolescentia socii. At per Iouem non apros venatus est. neque corporis habitudinem exereuit. sed artes medicatus est contra pecuniarum possessores. Vanam insuper eius arrogantiam intelligatis quum dicit se legatum ex manibus philippi bifantiu abstulisse. A carnas ad defectionem concitasse. Thebanos dicendo coteruisset. Putat enim vos ita faciles ut credatis non caluniatorem. sed suadelam in ciuitate aluisse. Quum vero in fine orationis socios corruptelari aduocabit. putetis intueri in hoc suggesto. in quo nunc sisto. viros amplissimos. quorum maxima beneficia in populum extant. contra illorum scelus residentes. Solonem cum suis pulcherrimis legibus virum philosophum. & legiferum optimum gratuite (ut sibi conuenit) vos rogantem. ne demosthenis verba pluris faciatis. quam iusuradum & leges. Aristidem illum iustum. qui tributum graecis ordinauit. cuius defuncti filiae a populo nuptae sunt. moestum & seipsum afflicentem. ob iustitiam repulsum ac a nobis querentem. an non erubescatis si maiores vestri Artinum Selitem. qui aurum ex medis huc tulit. quum esset huius ciuitatis hospes exilio multauerunt. & quasi necauerunt. Vos autem demosthenem non ferentem aurum ex medis. sed ex largitionibus eorum habentem. aurea corona donaturi estis. Themistoclem & eos qui in maratone ceciderunt. & qui in plateis. & ipsa maiorum sepulcra non putatis gemiscere. si hic qui cum barbaris contra graecos sensisse fatetur coronabitur. Ego quidem ergo o terra. & sol & virtus. & intelligentia. & doctrina per quam honesta & turpia dignoscimus. auxiliatus sum & dixi. Si hinc ac per dignitate facinoris accusaui. dixi. ut volui. Si minus. ut potui. Vos autem ex dictis & omissis iuste per rep. decernatis.

Aeschinibus in Ctesiphontem oratio explicit.

Aduersus philippum macedoniae regem graeciae dnatam sibi vindicantem restiterunt athenienses. & per sua atque ceteros graecos libertate coplures annos pugnauerunt. Demosthenis tamen & ipsi superati sunt. & reliqui omnes graecia in philippi potestate concessit. Subactis itaque athenis potestate quae demosthenis. quae ipse imprimis auctore philippo resistendi fuerat cessauit. gratia tamen ac beniuolentia eius apud ciues suos non cessauit. sed in quantumcunque subacta ciuitate & in reliquis ipsis reip. quae agenda erant. ea ferme omnia per demosthenem gerebant. Creatus ergo ad repandam moenia curator. magna eius opis parte ex suo patrimonio profecit. ob quam liberalitate motus Ctesiphonem ad populum tulit ut demosthenis. ob praestantem animam & egragiam voluntatem per quam & beneficia olim reip. multa contulerat. & conferre paratus erat virtutis gratia corona aurea donaret. celebrareturque eius coronatio in theatro. Hunc demosthenis honorem indigno ferens Aeschines Ctesiphontem accusauit quod is contra leges huiusmodi honorem decreuisset. Primo quia nulla essent Demosthenis merita in reip. sed contra perniciem & clades. quum auctor & causa fuerit malorum omnium. quae per id tempus athenienses pertulerant. Deinde quia leges eius qui publice quod admistrasset. ornari veterant priusquam rationem admistratores reddiderit. fuisse autem demosthenem publico muros operi profectum. nec ratione ad illam diem reddidisse. Tercio quia in theatro coronationem celebrari

ORATIO

leges prohiberent hæc erant accusationis capita demost. Ctesiphontē defendit. vera de se scripsisse p̄bat. criminibus r̄ndet. laescentēq; accusatorem p̄ maledictis vlcisic̄. in his tota consistit oratio. quam si trite & accurate leges nihil ornatius. nihil elegantius. nihil copiosius te vnq; legisse. aut audisse confiteberis.

Rimū quidem viri Athenienses. deos atq; deas omnis p̄cor. vt quantū beniuolentiæ ipsæ semp̄ habui. & erga banc urbem. & erga vos. tm̄ mibi nūc a vobis præstet̄ in p̄nti certamiē. Deinde vt quod maxime in re vestra tutus sit. & p̄ vestra pietate atq; gloria. id vobis dii in animo ponant. Nō aut̄ vt inimico meo parcatis. quemadmodū me audire oporteat admonenti. nam acerbū quidē id esset. sed legibus atq; iureiurando. in quo p̄ ceteris multis. hoc quoq; iustissime scriptū ē. vt ambos p̄ter audire debeatis. Id autem est non solum nihil ex p̄sumptione cōtra quemquā iudicare. nec parē beniuolentiā vtriusq; impartiri. vtz vt quē ordinē & quod genus defensionis quisq; decerrantiū elegerit. eo vos suo arbitrio vti p̄mittatis. Multa sunt igit̄ in quibus ego deriori loco sum. q̄ aescbines in hac cā. sed præcipue duo eaq; permagna. Primū q̄ non de æquali re nobis certamē est. neq; em̄ est par nūc mibi vestra beniuolentiā priuari. & huic in hac sua accusatōne non obtinere. Sed mibi qdem nolo autem quicq; triste dicere in principio orōnis meæ. Hic vero ex sup̄abundantia quadā ad accusandū accedit. Scdm̄ q̄ hominibus cūctis natura inest. vt crimina & maledicta in alios libenter audiant. eos vero qui se laudant p̄molestē ferāt. Hōi itaq; qd̄ voluptatē quadam in se habere videtur penes hunc est. quod aut̄ vniuersos (vt ita dicam) conturbat id mibi relinquit̄. Et si hoc cauēs. ea quæ a me gesta sunt reticebo. nihil habere videor. quod accusatori respōdere queam. ne quas ob res me honore dignum ostendere. Sin autem ea referam. sape mibi de me ip̄o dicam necesse est. Conabor vero quā modeste id facere. Quod autem res ip̄a ac necessitas cogit. huic merito imputare debebitis. qui b̄mōi causam introduxit. Reor equidem iudices vos plane confiteri cōmunē esse mibi hanc causam cum Ctesiphonte. nec minoris om̄ino curæ mibi esse debere. Nam omnibus quidē spoliari durum ē. atq; acerbum. maxime autem si ab inimico hoc fiat. p̄sertim vero beniuolentiā atq; charitate vestra. cuius potiri per maximum est. Cum eiusmodi igitur causa sit. vos oro atq; obsecro iudices. vt me accusatori respondentem quemadmodum leges p̄cipiūt. audiat̄. q̄s is q̄ a p̄ncipio illas cōdidit Solon vir studiosus v̄ri. maxieq; ppl̄aris nō solū pmulgatōe atq; scriptura firmādas esse censuit. vtz etiā iureiurādo eorū q̄ iudicaturi foret. Non q̄ arbitraret vobis fidē deesse. sed q̄ crimina ac calūnias ab eo q̄ p̄iori loco dicit assertas nullo mō reus effugere posset. nisi qlibet vestrum indices religionē erga deos cōseruans. eū qui postremo loco. dicit beniuole audiat. atq; ita se æquū cōmunēq; vtriusq; p̄bens summā totius rei diligenter inspiciat. quā aut̄ & totū priuate vite & eorū q̄ in rep. gessi rō (vt dixi videt̄) bodierno die a me reddēda sit volo quemadmodum a principio feci. ita nūc rursus deos inuocare. & in p̄ntia vestra p̄cor. Primū vt quātū beniuolentiæ sp̄ habui erga hanc urbem. & erga vos om̄es. tm̄ nūc mibi a vobis in hac cā p̄stet̄. Deinde vt qd̄ vobis p̄futura sit. & ad gloriā cōiter oibus. & ad religionē singulis v̄m. hoc dii vt decernatis efficiant. Si igit̄ ea d̄taxat q̄ accusatorio iure p̄seq̄bat̄. accusauisset aescbines. ego etiā ad ea ip̄a singulatim r̄ndissem. Vtz quū ip̄e nō pauciora verba in aliis rebus cōsumpserit. multa q; cōtra me metuitis sic. iustū sil̄ ac necessariū ē arbitror. pauca de his p̄mittere. ne forte q̄s vtz illius verbis seductus. ea q̄ ip̄e dicit p̄æ beniuole suscipiat. At ea igit̄ q̄ in priuatā vitā meā cōtumeliose iactauit. videte q̄ planissime iusteq; r̄ndeam. Si vos me talē esse cognoscitis. qualem ip̄e affirmat (Neq; n. alibi ego vixi. quā apud vos) nulla sit mora. etiā si remp. plusq; optime gesserim. quominus me v̄ris sententiis cōquidatis. Sinaut̄ m̄to meliorē quā iustū. ac ex meliorib; ortū. & vt nihil modesti; dicā. mediocrib; ciuib; me ac meos nihil deteriores eē putatis. atq; coḡscitis. huic ne i aliis qdē fidē adhibete. Constat̄ em̄ ip̄m oia eodē mō eē mentitū. Mibi vero quā oī tpe beniuolentiā i multis certamib; p̄stetis eandem nūc p̄stetis. Tu flagitiose aescbines stulte nimīū putasti. me iis q̄ in rep. gesserim relicti ad tua maledicta totū cōuerti. Non faciā certe id. non ita tumeo. Sed publica prius perscrutabor. que tu falso calūniatus es. de maledictis autē tuis impudentissimis. si istis placebit. postea dicem;. Crimina igit̄ multa sunt & graua. & quorū pleraq; leges magnis atq; vltimis vindicāt p̄enis. Hæc autē accusatio cuiusmodi ē. vt aduersarii cōtumeliā. p̄ccitatē. petulantia. atq; eiusmodi sil̄ oia cōtineat. Hōi tm̄ si maxie vera sunt. nō liceat reip. dignā p̄nā accipere. Nō. n. rectū nec iustū nec ciuile ē fieri. Athenienses. Sed si ita pestifere in rep. uersatus sum. vt iste nūc damitabat. legitimas p̄enas ascribere debuit. si delatōe digna fecisse me cognouerat. deferendo. si aliqd̄ cōtra leges decreuisset. de hoc ip̄o crimine accusando. & hoc mō in iudiciū me ipsum vocare. Neq; n. Ctesiphontē accusare debuit p̄ me. Me at̄ si accusare posse arbitrat̄ illū nūq; i iudiciū vocasset. Atq; siquid ex his q̄ nūc tot verbis narrabat. me fecisse itelligebat. i oibus quidē iudicia sunt atq; leges. q̄ magnas ac p̄prias statuunt p̄enas. q̄ oim postulare me reū poterat. qd̄ si faceret. n̄ occulta eēt aduersus me accusatio. Nūc autē recta atq; legitima via relicta. & iuxta res ip̄as examie de industria vitato. tot iam elapsis temporibus. cōiicia & iurgia colligēs. me quidē accusat. huic autē sententiis iudiciū subiicit. & quū in tota hac causa inimiciā meam p̄ se ferat. mibi tm̄ ip̄i obuiare n̄ vult. sed aliū q̄rit. quē p̄na afficiat. Profecto iudices p̄ter cetera. q̄ quis p̄ Ctesiphonte dicere p̄t. hoc in primis at̄tendendū ē. q̄ inimiciā nr̄a par fuerat. ip̄os inter nos piculū facere. nō aut̄ om̄issa inter nos cōtentione aliū q̄rere quem malo afficeremus. Ex his igitur quæ dicta sunt facilliter intelligi potest. vniuersa hæc crimina nec iuste. nec vere consistere. Volo autem singulatum ad

vnaquodq; eorum respondere. maximeq; ad illa quae de pace ac legatione mentitus est. quae ipse
 cum philocrate patratas est. mihi ascribens. Est vero necesse viri athenienses. qui tunc esset rerum sta-
 tus memorare. ut ad conditione temporis cuncta referatis. Phocensibus aduersus Thebanos bellu-
 gerentibus. non me quidem auctore. nondum enim cum tunc in rep. versabar. vos athenienses sic era-
 tis animati. ut Phocensium quidem rebus. quibus iniuste pugnantium studeretis. Thebanorum autem
 quibuscumq; aduersis latarentini. Nec vos immerito id facere videbamini. nam victoria quae in Leuctris
 potiti erant non modeste utebantur. Peloponnesus vero omnis diuisa erat. nec ii qui Laedemoni-
 os oderant. ita valebant ut eos euertere possent. nec qui antea propter illos potentes fuerant. domi-
 nabantur. sed erat apud hos atq; ceteros omnes dubium quoddam & ambiguum certamen. Haec au-
 tem attendens philippus (neq; enim erant obscura) singularum ciuitatum proditoribus pecunia cor-
 ruptis adiuuicem eos collidebat omnes conturbabat. ac deinde ipse paratus hoc obseruans in turba-
 tionibus atq; calamitatibus aliorum semper ipse suboriebatur. Ut vero longitudine belli afflictos. tunc
 quidem superbos. nunc autem miseros thebanos. manifestum erat ad nos confugituros esse. ne hoc
 fieret. neue haec dux ciuitates iugerentur nobis pacem. thebanis auxilium philippus pollicetur. Quid
 ergo illi suffragati sunt ad nos sponte fere nostros decipiendos? Ceterorum grecorum siue oportet ma-
 liquam siue ignauiam siue utrumq; simul dicere. qui longum ac graue bellum gerentibus vobis. idq; p-
 uilitate comuni. ut omnes intelligebant facientibus. neq; milites neq; pecuniam neq; vllum omnino
 auxilium prestiterant. quibus vos merito infensi. pacem philippo non inuicti concessistis. Fuit igitur
 pax tunc concessa istis de causis non auctore quidem me (ut iste narrauit) sed horum dona atq; cor-
 ruptelas in ipsa pace. si quis recte consideraret presentium malorum causam esse comperiet. ut pau-
 lupost verissime ostendam. Quod si maxime in facienda pace aliquid fraudis interuenisse videatur
 nihil certe ad me id attinet. Nam primus eius auctor fuit Aristodemus promptissime secutus est. &
 fauerunt autem vobis (qua tandem de causa dicere omitto) Eubolus & Ctesiphon ego autem nequa-
 quam. Verumtamen quum ita sit. quibus veritas horum ita pateat. in id impudentia processit ut dicere au-
 deret. me praeterquam quod pacis faciente cum philippo auctor fuerim. etiam prohibuisse ciuitate. quo mi-
 nus in comuni collegio grecorum foret. Deinde o. Quid autem si dixerit quispiam recte te appella-
 bit. an tu aliquo loco: quum me eiusmodi societatem tam opportunam impediens videres. grauius
 tulisti. aut nequam conquestus es: aut quae nunc accusas. tunc ostendisti. Atqui si ego corruptus a philip-
 po hanc societatem impediens. tibi non silere reliquum fuit. sed clamare atq; attestari. & id ciuitati pa-
 lam facere. quod nunc fecisti nec te vnquam dicentem de his rebus audiuit quisquam. Nec vero tunc aberat
 vlla legatio ad quemquam grecorum missa. sed iampridem omnes redierant. nec in hoc quicquam sine-
 ri narrauit. Et praeterea aduersus ciuitatem caluniam maximam inducit. falsam tamen. Nam si vno ac eo-
 dem tempore ceteros quidem grecos ad bellum prouocabatis. vos autem legatos vestros pacis fir-
 mandae gratia ad philippum mittebatis. Eurybatis id erat facinus. non ciuitatis. nec bonorum viro-
 rum Sed non est ita. non est. Nam quam ob causam in eo tempore vocauissetis ad pacem. At erat
 omnibus ad bellum. At ipsi de pace consilium coeperatis. Ergo nec ut principio fieret pax. dux. aut
 auctor fuisse reperior. nec cetera in quibus me caluniatas est. vera esse apparent. Post pacem vero cum
 philippo factam. videte quid uterq; nimis sibi sumpsit agendum. Ex hoc. n. intelligetis. quod fuerit philip-
 pi fautor ad omnia proficienda. & quis pro vobis atq; commodis vestris omnia gerebat. Ego igitur sententia
 mea tunc decreui. ut legati celeriter ad ea loca nauigarent. in quibus philippum fore audiret. ac iusiurandum
 ab eo reciperent. Hi autem nec quum me auctore decretum esset facere voluerunt. Quid vero id refert iudi-
 ces. ego ostendam. philippo quidam conducebat. quam plurimum temporis medium fore antequam iusiurandum prestaret.
 nobis autem ut quarebreuisimum esset. Quare obrem. quia vos quidem non solum ex quo iurauissetis sed ex quo spa-
 uissetis pacem esse faciendam omnem apparatus belli dissoluistis. ille vero omni tempore hoc vel maxime captauit. putans
 id quod erat verissimum quaeque ex nostris capisset. priusquam iusiurandum prestaret. ea omnia se esse reten-
 turum. nec ob id pacem violatam dici posse. Quae ego prospiciens atq; considerans sententia mea decreui
 ut legati ad philippum celeriter nauigantes iusiurandum acciperent. ut hinc sociis nostris Thraciae loca quae
 iste nunc subtraxit. Serrium videlicet & Myrgium & Ergylicam. iusiurandum reciperent: nec anticiparet ille in lo-
 cis maxime opportunis ad bellum gerendum occupandis. neue inde pecuniarum ac militum copiam nascere-
 ret ad cetera euerteret. Sed haec non memorat aeschines. nec decretum hoc recitat. Si vero legatos Phi-
 lippi recipiendos censui hoc reprehendit. Quid agere debui. an decernere ne reciperent illi quae de ca ve-
 nerant ut nobiscum loquerentur. aut ne architectus locum eis in teatro daret. At pro duobus nummis id sibi
 comparassent si non decreuissent. ea. scilicet quae parua utilitate recipi. afferebant curare me oportuit. vniuersa ve-
 ro quemadmodum isti venalia habere. nequaquam. Recita igitur decretum hoc. quod iste sciens prudens praeter-
 rit. **DECRETVM:** Hoc me tunc decernente. & utilitate recipi. non philippi sequente. contententes isti bo-
 ni legati tres menses totos in macedonia desiderunt quoad rediret philippus omnibus in Thracia locis
 profectis iusiurandum accipere & loca illa ab omni periculo liberare. Neque ei contigit presentibus
 nobis philippus. aut iusiurandum non recepissimus. Itaque nec utrumque simul haberet & pacem & oppida
 Prima igitur in ipsa legatione philippi quidem fraus. corruptela aut pessimoque hominum omnium fuit. cuius gra-
 tia & tunc & nunc & ipse me istis praetor inimicum. Aliud deiceps est maius & grauius facinus aduertite.

Postquam iusiurandum prestiterit philippus, amissa prius thracia istorum culpa, qui meo decreto parere noluerunt, rursus emit ab istis ne ante macedonia decedant quam exercitum contra Phocenses parauisset: ne ea re benedicata, & consilio eius cognitio, vos intra pylas nauigantes (vt prius fecistis) aditum clauderetis sed audiretis ipsum Pylas ingressum: quum iam nihil impedire valeretis. Verum quia timebat ne pylis etiam occupatis antequam phocenses euertere, auxilium mitteretis atque ita res ipsum frustraret, rursus istum mercede conduxit, non iam vna cum ceteris, sed sepatim, vt ea vobis nunciaret, per quae omnia periere. Obsecro viri atbenienses, vt in tota hac causa meminere, quod si nihil vagatus fuisset Aeschines extra terminos accusationis suae, nec ego verbum de aliis rebus fecissem. Sed cum maledictis aduersus me omnifariam sit usus, necesse est mihi quoque ad vnuquodque pauca respondere. Quae igitur fuerunt verba quae tunc ab isto dicta omnia subuerterunt, non esse ob id trepidandum, quia philippus pylas intrauerit. Nam omnia euentura esse quae cuperetis si quietem ageretis. Auditoros enim duobus aut tribus diebus, quibus vt hostis venerit philippus eisdem amicis factum, quibus vero vt amicus hostem. Non enim verba firmare amicitias inquit, sed idem conferre. Conferre autem tam philippo quam phocensibus quam vobis, vt insolentia ac petulantia, Thebanorum comprimeret, hoc multi laeto animo audierunt, propter eam quae tunc nobis erat cum Thebanis dissensio. Sed quid paulopost euenit. Miseri phocenses deleti sunt, eorumque vrbes euersae. Vos autem hoc auctore atque iuasore quietem agentes, ex agris omnia reportare, & in tutum conferre necessitatem habuistis, hic vero autem accepit, & praeterea inimicitia aduersus thebanos nobis remansit, gratiam vero boni factorum philippus adeptus est. Vt autem ita fuisset euidetis, recita mihi Calisthenis decretum, ac philippi epistolam. Nam ex his duobus omnia erant nobis manifesta. **DIC DECRETVM.** An ad hoc pacem fecistis viri atbenienses, an hoc vobis mercennarius iste nunciauit. Recita nunc epistolam, quam postea philippus hac scripsit. **EPISTOLA.** Audite quae manifeste in hac epistola sociis suis ostendit, se hac inuitis ac dolentibus vobis effecisse. Quamobrem si recte sapiant thebani & thassali, hos inimicos putare debent. Mibi autem credere, quae licet non iisdem verbis scribat, eandem tamen habere sententiam. Itaque sic eos sibi obnoxios fecit, vt nihil posthac suspicionis aduersus eum susciperent, sed sese illi credere non veterentur, omniaque eius fidei permittere. Ex quo factum est vt miseri thebani in praesentes inciderint calamitates, hic vero qui fautor & adiutor fuit philippi, qui falsa renuicando vos decipit, ipse nunc thebanorum calamitates deplorat, eorumque exitum vt miserabilem enarrat, quum ipse thebanis & phocensibus, & ceteris grecis causa fuerit malorum omnium. Te videlicet aeschines thebanorum angit casus, eorumque te miseret, qui possessiones & bona habes, ipsorumque agros colis. Ego vero gaudeo qui confestim postulatus sum ab eo qui ista perfecit. Sed in eiusmodi verba incidi, quae paulopost fortasse magis conuenient. Itaque redeo ad id quod incoeperam ostendere. Horum scelera atque corruptelas presentium malorum causam fuisse. Nam vobis per huiusmodi homines qui in legationibus corrupti, nihil sani renuicabant, deceptis, Deceptis etiam miseris Phocensibus eorumque vrbebibus euersis, statim factum est, vt detestabiles thesali, & amentes Thebani, amicis patronum, & bene de se meritum philippum nuncuparent, omniaque in illo vno ponerent, nec vocem eius iusque audirent, qui contra monere vellet. Vos autem hac insipientes (quos grauius ferretis) pacem nihilominus seruabatis. Soli enim nihil facere posse videbamini: Et ceteri graeci eodem modo ipsi quoque decepti, & spe illorum quae crediderant destituti, pacem itidem libenter agebant iam antea quodammodo a philippo superati. Nam quum illyrios & triuallos, & nonnullos etiam graecorum subiecit philippus, & ingentes copias sibi parauit, & quidam ex ciuitatibus graeciae sub pacis licentia illi aduertes (quoque iste vnus fuit) corrumpebantur, tunc contra quos ista praeparabat, oppugnabantur. Quasi non intelligebant, alius hic est sermo, nec ad me quidem attinet. Nam ego praedixi & praestatus sum & apud vos & apud omnes, ad quos legatus sum missus, sed ciuitates ipse variis morbis laborabant. Nam & illi qui reuera gerebant, pecunia erat corrupti & priuati ac multitudines praeterea non intelligebant, praeterea quod cotidiana quiete facilitateque affecti, quum hic esset communis morbus, nec tamen ullus putaret hoc malum sibi potissimum euenturum, sed ceterorum piculis sua in tuto fore arbitrareretur, tandem euenit vt populi ipsi ac multitudines pro breui quiete libertate perderent. Principes vero quum alios vendere putaret, se an oes venditos agnoscerent nam pro hospitibus & amicis qui tunc notabant quum munera capiebant, assentatores & scelesti & cetera hominum (quae admodum decet) appellari se audiunt. Nemo, n. pecunia dando proditoris quicquam utilitatem, nec quum eorum res quae gratia pecunia tradebat potitus est, in ceteris rebus agendis proditoris consilio utitur (nihil, n. proditore esse foelicis, sed non est ita, non est). At quum ille quod dicitur quae rem perfecit, ipse quoque proditoris dominus factus, ac improbitate eius cognoscens, illum odit ac reuicet. Considerate enim (nam & si res ipsae tempore praeterit, intelligedi tamen atque cognoscendi semper est tempus sapienti) Eousque Lasebenes amicus philippi vocabatur, donec Olynthum tradidit, Eousque timolaus, donec thebas euertit, Eousque Eudicus & Simus Larisei, quousque thessaliam philippo subiecerunt. Sed postea expulsi atque abiecti & summis incommodis affecti, vniuersum orbem proditoribus impleuerunt. Quid Aristratus in Sycione, Quid perilaus in Megaris, none & ipsi eodem modo despecti. Ex quo manifeste intelligi potest, illum qui maxime patriam tuam suam, & se istis plurimum opponit, eum esse qui vobis aeschines proditoribus mercede corruptis praestat accipiendi pecunia facultate & beneficio eorum quae vestris consiliis aduersant salute simul ac lucrum retinetis. Nam quantum in vobis est: iam dudum perissetis, Ac de his quae tunc gesta sunt (quos multa praeterea dicere possem) finem

facio. putas etiā plura q̄ satis est a me dicta fuisse. Cuius tñ rei iste eā ē. q̄ tanq̄ sentinā aliquā viciorū suorum in me iuuerit. quæ necesse fuit iuniorum causa refelli. Nā vobis cæteris fortasse tedio fui quibus prius etiā quā vobis quicq̄ dicerem. nota fuerat huius mercennaria locatio. Quamquam ipse quidem amicitiam & hospitalitatem ipsam appellat. & nuper quodā loco ait. me hospitalitatem alexandri tanq̄ probū sibi obicere. Ego tibi hospitalitatē alexandri. Vñ. aut quomodo illā cōsecuto: nec te philippi hospitem. nec alexandri amicum nūcuparem vnquam. non ita desipio. Nisi forte meliores ac cæteri oparii qui pecunia conducuntur. amici atq̄ hospites nūcupandi sunt. Sed non est ita: non est. At te philippi primo & nūc alexandri mercennariū appello. nec solum ego sed isti omnes de quo si forte dubitas interroga. Immo ipse ego id p̄ te faciam. Vtrum vobis o viri atbenienses videtur. mercennarius an hospes alexandri esset aeschines. Audis quid r̄ndent. volo igit̄ iam ad ipsam accusationē pficisci. & res a me gestas memorare. vt licet sciens aeschines. audiat tñ. quenam illa sint ob que is quæ nunc decreti mihi sunt honores. ac etiā maioribus me dignū esse ducam. Recita mihi accusationem ipsam. **ACCVSATIO.** Hæc sunt viri atbenienses. q̄ accusator psequitur. Ego autē ab hoc ipso arbitror manifestum vobis faciendū: me ad omnia iuste responsurū esse. quod hūc ipsum sequens scripture ordinem. ad singula deinceps respōdebo. nec quicq̄ corū sponte mea prætcribo. Qd̄ igitur scripsit me verbo & ope semp atbeniensi populo profuisse paratūq̄ eē bñfacere: atq̄ ea de causa me esse laudandū. Hōz examen in publicis rebus esse arbitror. His. n. discussis. vera ne an falsa sint quæ. Cebesippon de me scripsit. apparebit. Quod vero nō adiunxit. demum quum rationē publice administratorum reddiderim. tunc fore coronandū me q̄ in theatro coronationem faciendam esse censuit. pertinere & hoc puto ad ea q̄ in repu. gessi. an dignus sim corona. & theatriali præconio. nec ne. Leges etiā ostendende videntur. per quas huic ea scribere licuerit. Per hunc equidē modum viri atbenienses iuste atq̄ recte accusatori respōdere statui. Pergo itaq̄ ad illa quæ ipse gessi. Nectamen quisq̄ putet me ab accusatione ipsa sermonem distrabere. si in res grecoz incidero. Nā qui. eam prosequitur. in qua scriptum fuit me verbo & ope benefacere. is necessitatem mihi imponit huiusmodi res a me gestas referendi. Deinde quum multe sint partes. & quasi membra reipu. ego eā partem mihi assumpsi. que ad res grecorum pertinebat. quare ex eis ipsis pbationes me facere conuenit. Quæ igitur philippus anteq̄ ego ad rem publicam me conferrem occuparat. omitto. Nihil. n. id ad me spectare arbitror. Que vero ex quo die in hoc loco constitutus sum. pbibitus est. hæc ego referam & eorum rōnem reddam. hoc tamen præmissis. Magnum adiumentum viri atbenienses temporum conditio philippo attulit. Mon em̄ apud hos vel illos. sed p̄ vniuersam simul græciam: tanta proditorum ac malorum hominū copia hoc tempore fuit. quanta nemo vnq̄ prius recordat̄ fuisse. quibus fautoribus & ministris vsus philippus. græcie populos iam atea baud quaquam adiuuicem pacatos nec tranquillos. etiā magis turbauit & hos decipiēdo. illis donando. quosdam vero pernitus corrumpendo in multas partes discidit. quum vna cæctorum esset vtilitas. obstar. s. ne ille magnus fieret. In hoc itaq̄ statu rerum. atq̄ in hac ignoratione nascentis atq̄ crescentis grecorum oim. cladis considerandum a nobis est viri Atbenienses quid hæc ciuitas facere quidue eligere debuit ac huiusce deliberationis a me ratio postulanda. Nam ego has partes reipu. mihi assumpseram gerendas. Vtrum debeat Aeschines dignitate sua omitta. instar thessalorum atq̄ delopum philippo auxiliū præstare ad græciam subigendam: & sic maiorum res gestas gloriamq̄ perimere. an vero hoc quidem non facere. nam nimis id certe graue. sed quæ ventura cernebat. si nemo phiberet hæc quali acunq̄ forent negligere. At equidem ab eo qui maxime consilium tunc sumptum repræhendit. liber ter nunc peterem. cuius partis vellet hanc ciuitatem fuisse. Vtrum eius quæ philippo coniuicta præsentium malorum causa fuit: cuius partis thessali & eorum complices dici possunt. An eius q̄ pprie commoditatis spe neglexit hæc euentura. in qua archades Messenios & argiuos ponere mus. At hoc rum pleriq̄ immo vero omnes grauiora quam vos perpessi sunt. Etenim si simulatq̄ vicerat philippus. e vestigio abisset & postea quietem egisset. nulli nec sociorum nec ceterorum molestus. tamen esset aduersus eos qui se illi non opposuerunt. querela quedam atq̄ reprobensio. Sin pariter omnibus dignitatem. imperium libertatem ademit. ciuitates etiā quātum potuit destruxisset. cur nō optimum a nobis consilium sumptum fuisse me auctore atq̄ adhortatore confitendum est. Sed illuc redeo: Quid hunc populum Aeschines facere decuit. quum cerneret philippum. dominationem atq̄ tyrannidem sibi in græcia comparantem. aut quid me ciuem & cōsultorem atbenis. nam id quidē plurimum refert decernere. qui sciebam ex omni tempore vsq̄ ad illam diem. in qua ego suggestū ascēdi. semper de principatu. de honore. de gloria patriam certauisse. pluresq̄ & viros. & pecunias consumpsisse pro dignitate & cōmuni grecorum vtilitate. q̄ reliqui omnes greci pro seipsis cōsumperint. Videbam insuper philippum ipsum. cum quo nobis erat certamen pro dominatu atq̄ potetia oculo altero perfoſso. facto humero. manu atq̄ crure debilitatis. quācūq̄ corporis pte abicere libenter paratum. vt reliquum tempus cum honore atq̄ gloria viueret. Atqui nemo vnquam dicere aude ret. huic quidem in pelle loco tunc ignobili ac paruo educato. tantam magnitudinem animi conuenisse. vt grecorum dominatū affeſtaret & hoc in mente sua poneret. Vobis autē atbeniensibus qui quotidie in cūctis sermonibus. cūctisq̄ spectaculis monumēta virtutis maiorū vroz intueremī tācā ignauiam adesse debuisse. vt græcie libertatē spōte vestra philippo abiceretis. Nemo certe ista dice-

ORATIO

ret. Reliquū erat ergo omnibus quæ cōtra vos ille per iniuriam faciebat, iuste repugnare. Hoc vos quidem ab initio recte atq; ordine fecistis. Ego autem dum in rep. versarer, hoc idem suasi, fatcor id quidem. Sed quid oportebat me facere, iam em abs te peto cætera omittens amphipolim, Pyduam, Potydeam, Almusiam omniū horū obliuiscor, Ferrium atq; Doriscum, & Peraribī direptionem, ac alias hmoi iniurias p̄tereo, nec si vnquam fuerit scio. Quāquam tu modo asseruisti me ista dicentem, vos in bellum coniecisse, cum Euboli & Aristopbontis & diopitis sint ista decreta non mea. O quæcumq; cupis faciliter asserens, nec tamē in præsentia de his loquar, sed qui Euboia occupata, oppugnaculum aduersus atbicam instituerat, qui megaram tentarat, qui Oreon occupauerat, qui portbynum diruerat, qui in Oreo pbilistidem, in Eretria Clytarchum tyrannos posuerat, qui Hellepontū tentarat, qui Bisantium obsederat, qui vrbes græciæ alias euertebat, in aliis exules reducebat, Vtrū quū ista faceret, iusiurandum contemnebat & pacem rumpebat, an nō. Et vtrum hoc prohibere quæquam græcorum oportuit, an non. Si nullum oportuit, sed miserorum (vt aiunt) præda fuit græciæ concedenda viuīs atbeniensibus atq; extantibus superuacue fuerunt meæ curæ, superuacua etiā ciuitatis opera, quæ mihi assensa ē. Omnia hæc meæ culpæ, atq; meo errori ascribantur. Sin autem oportuit, quæquam bis se opponere, quem alium quā atbeniensium populū magis decebat. Horū igitur ego tunc auctor fui, & aduersus illius impetum quo cunctos mortales in seruitutē rapiebat, ipse restitit, semper admonens: atq; obtestans hoc pbilippo nequaquā esse concedendum, pacem tamen ipse rupit, naues capiendo, non ciuitas aescbines. Affer decreta ip̄a, & pbilippi epistolam, & per ordinem recita, nam ex eorum cognitione quis cuiusq; rei causa fuerit, manifeste apparebit. **DECRETVM** Huius igitur decreti Eubolus auctor fuit, nō ego proximi vero Aristopbo, deinde Egesippus, postea rursus aristopbon, postea pbilocrates, postea Sepbisopbon, postea omnes alii, ego autem nequaquam. Recita id decretum. **DECRETVM.** Vt ego igitur hæc decreta ostendo, sic tu Aescbines aliquod meum decretum ostende, per quod ego videar belli causa fuisse: Sed nō potes. Si enim posses nihil prius attulisses. Atqui nec pbilippus ipse de hoc bello me accusat, quum cæteris succensat. Recita ep̄lam pbilippi, **EPISTOLA.** Hic Demosthenis nulla mentio nec aliquo mō me in crimine adducit. Cur igitur alios increpans, me nō cōmemorat: quia sibi ip̄i conscius verebatur, ne si me p̄ litteras suas lacessisset, ego eius iniurias nudarem. Nā probe illas tenebā sibiq; me opposueram. Primū em gationē in Peloponesum decreui, quā ip̄e primo in Peloponesum subiui, deinde aliā i euboia cū ille Euboia attigit, deinde in Oreon, nō iam legationē sed auxiliū vrbanaū copiarum, deinde in eretria cum ille tyrannos in his vrbibus constituit, deinde omnes classes mihi, p̄ quas & Cherroneus & Bisantium atq; cæteri socii nostri ab illius conatibus fuerūt defensi. Ob q̄ vos o viri atbenienses laudē gloriā, honores, gr̄as, coronas ab illis qui bñficia acceperūt, adepti estis. Hi vero qui opprimebatur seruati sunt q̄ vobis crediderunt. Qui autē aspernati sunt ea tulerūt, q̄ vos sapenūmero eisdem p̄dixeratis, intellexerūtq; vos nō solū beniuolos erga se fuisse verū etiam prudentes & venturi præcios, quū omnia euenissent vt antea dixeratis. Atqui q̄ magnā pecuniā dedisset pbilistides, vt oreon haberet, magnā Clytarchus: vt eretria, magnā ip̄e pbilippus vt hæc contra vos ip̄e possideret, & i aliis nō argueret nec audirētur eius facinora, nemo penitus ignorat, & tu maxime oim aescbines, qui legatos Clytarchi atq; pbilistidis huc missos domi tuæ habuisti: quos vt hostes atq; iniqua postulātes ciuitas repulit, tibi erāt hospites atq; amici. Non igitur horū quicq; ē factum o improbe calūniator, qui me pecunia recepta silere dicis, sed quū absumpta ē tunc rursus clamare. At non tu quidē ita sed clamas quū acceperis, nec vnq; cessas nisi te bodie damnatum isti cessare faciāt. Quum me igitur tunc horum gr̄a coronaretis: quum easdem syllabas tunc Aristonicus decreto suo quas nunc Ctesippon p̄scripsisset: quum in in teatro hmoi coronatio p̄ præconē publicaret, nō contradixit aescbines nec illum qui tunc auctor fuerat, accusauit. Cape hoc decretum & recita. **DECRETVM.** Est igitur quisq; v̄m qui sciat verēcundiā aliq; reip̄, ob hoc decretum euenisse aut subsannationem vel risum, vt iste nunc futurum p̄dicabat si corona donaret? Atqui quum recetes sunt res, atq; oibus notæ, tunc si recte sunt, gratia si aliter poena solent potiri. Ego vero (vt apparet) gratia tunc potitus sum, nō aut poena aut repensione. Igitur vsq; ad illa tempora in quibus hæc gesta sunt, semp recte fecisse videor, & vincendo in consultationibus, quum de rep. consulere, & perfectione rerum ex quibus etiam coronarum honores & ciuitati & mihi, & vobis om̄ibus euenirent, & p̄ rebus prospere gestis supplicationes decerne. Quum igitur pbilippus ex euboia pulsus est, armis quidem a nobis, consiliis autē atq; decretis, & si isti dirumpantur a me, aliud contra hanc vrbem oppugnaculum, quæsiuit. Nam videns nos vltra omnes homines frumento importato vti, atq; cupiens transmissionem huiusmodi in suam potestatem redigere, in Tbratiam profectus ab bisantiis, qui per id tempus sibi erant socii, postulauit, vt vna secum vobis bellum inferrent, quod quum illi negarent, nec ea de causa societatem coisse dicerent machinis instructis, valloq; circumdato Bisantium obsedit. Quæ quum ita essent quid vobis agere deceret, non amplius percontabor, nam id quidē manifestum. Sed quis Bisantiis auxiliū tulit, quia ip̄os seruauit, quis Hellepontum retinuit. Vos quidem viri atbenienses, quum vos dico, ciuitatem, quis autem hæc in republi. consuluit, decreuit, & sese in his rebus totum sine vlla exceptione dedit. Ego hæc vero quantum vtilitatis attulerunt, verbis probandum nō ē, quum re scitis experti. Nam preter gloriā quā assecuti fuistis, vilitas annonæ maior in illo bello fu, itquā nunc in presentia pace, quam isti boni viri contra patriam quadam spe ducti conseruant, quæ spes eos fallat,

DEMOSTHENIS IN AESCHINEM CLXXXIII

nec fiant eorum compotes qui vos a diis immortalibus optatis, nec vos experiri sinant que illi exoptant
 Recita Bizanciorum & Perinthiorum coronas, quibus hanc civitatem donauerunt. **DECRETVM BIZANCIO-
 ZANCIORVM ET PERINTHIORAM.** Recita & eas coronas, quae ex Cherroneso missae
 sunt. **DECRETVM CHERRONESORVM.** Non solum ergo ut Bizantium Perinthiaeque seruare
 tur, nec ut Hellepontum ex faucibus philippi eriperet, & honores pro iis rebus meo consilio gestis ci-
 uitati haberet, mea opera facta est, verum etiam cunctis mortalibus ostensum quod esset huius civitatis virtus, &
 philippi fraus. Ille enim Bizancios amicos ac socios palam obsidebat, quo nihil turpius ac sceleratius fie-
 ri potuit. Vos autem quum multa iuste succensere eisdem haberetis, quae contra vos ingratis commiserat obliti
 iniuriam eos pro se non permisistis sed manifeste seruauistis ex quibus gloria & beniuolentiam apud oes
 vobis comparastis. At qui quod multos iam ex ciuibus coronauistis manifestum est. Quod autem per aliam civitatem ipsa
 coronata fuerit consultore dico & oratore praeterquam per me dici potest. Ut igitur maledicta quae aduersus
 cuboios ac bizancios iacuit siquid durius ab illis contra vos factum erat memorando non solum falsa
 ondam nam id quidem vos intelligere arbitror verum etiam si maxime vera essent ita ut ego decreui in his
 rebus faciendum fuisse. Vnum autem duo de his quae praedare maiores vestri gesserunt breuissime commemorare
 volo. Nam & priuatum singuli & publice vniuersi ad exemplum eorum quae bene & laudabiliter gesta
 sunt cetera omnino conatu persequi debet. Vos igitur viri Athene, lacedaemonis terra marisque dominantibus ac
 quae omnia circa aetate suis magistratibus praesidiis tenentibus cuboiam tanagram boetiam totam megarum aegium
 nam deona, aliasque insulas quum nec naues nec moenia haec ciuitas habent in Alia cum existis. Et baud
 multo post rursus in Corinthum quum & thebanis & Corinthiis merito posset nostra ciuitas succensere per
 bis quae in derelicto bello utriusque effecerant sed nequaquam ita fecerunt. Haec ergo aeschines tunc nec per bene-
 meritis gessere nec sine periculo esse videbant. Sed nequaquam ea de causa supplices ad se fugientes abiecerunt
 sed per gloria & honore res arduas sponte susceperunt recte atque honeste consulentes. Nam cunctorum qui
 dem hominum finis est mors aeterna si in cubiculo quos seipsum iudicantes deseruet. Decet vero probos viros semper
 res magnas & periculas aggredi bonamque sibi spem proponere. Quae cumque autem euentum deus dederit genero
 se perferre. Hoc maiores nostri fecerunt quod lacedaemonis non amicos non bene merentes qui magnis
 iniuriis hunc populum affecerant quum thebani post victoriam in leucis partem eos delere pergerent se op-
 ponentes seruauerunt non potentia formidantes nec reputantes quae fuissent opera eorum per quibus pericula
 susceperunt. Verum enimvero cunctae graeciae ostenderunt quod quibus vos quis iniuriis effecerit si illi seruitutis
 aut excidii periculum imminet in hoc tempore iniuriam acceptam non meministis sed iram vestram ad
 alia reseruastis. Nec in his solum eiusmodi fuistis sed rursus quum thebani euoiam inuaderent non
 despexistis nec illos quae a themisone ac theodoro apud oropon contra vos facta erant meministis
 sed auxilium tulistis praefectis nauium quorum vnus ego fui tunc primum voluntarie praesentibus. Sed non
 dum de his. At qui praedare fuit insulam illam seruare praedare tamen quae quum & homines & vrbes
 eius insule in potestate vestram puenissent illis qui vobis iniuriati erant sine vlla controuersia reddi
 distis nulla iniuriarum ratione habita in quibus vobis se crediderunt. Multa praeterea quae commemorare pos-
 sem pungnas navales terrestres exercitus bella & superiori tempore & nostra aetate ab hac ciuitate susce-
 pta ob libertatem ac salutem ceterorum graecorum. Ego igitur qui videbam in tantis ac tam arduis rebus
 per alienis commodis populum atheniensem certauisse quum de propriis ipsius quomodo consulatur quid de-
 cernere mea sententia debui. An insensum esse aduersus eos qui ad vos confugiebant & causam que-
 re per quem omnia perderent. Et quis me iuste non necasset si gloriam huius vrbes vel verbo solum
 deturpare conatus essent. Nam re quidem ipsa vos certe scio non fecissetis. Si enim voluissetis quid ob-
 stabat an non licebat an non erat istis qui hoc vobis suaderent. Volo igitur redire ad ea quae in repu-
 gelli & rursus in his considerate quid ciuitati conducebat. Nam quum viderem viri athenienses rem na-
 ualem vestram plurimum dissolutam & locupletes quidem poene immunes esse mediocres autem egenos
 ita onerari ut perire cogentur & ob hoc nihil suo tempore in hac vrbe fieri legem tuli per quam locu-
 pletes iusta facere coegi pauperes vero ab iniquo onere liberaui. Et quod recipi, vtilissimum erat res ut
 suo tempore fieri posset disposui. Qua de re cum dies mihi diceret quod contra leges scripsisset ad vos consu-
 giens euasi nec quintam partem sententiae accusator reportauit. Ad quam multam pecuniam principes simo-
 niarum aut secundos & tercios putatis mihi daturus fuisse ne huiusmodi a me promulgaret vel ut saltem eam
 promulgatam deseruissem. Tantam viri athenienses quantam equidem referre vobis non audeo. Nec
 immerito id facere videbatur. Nam ex prioribus legibus sedecim simul munus subibant sed ipsi quae
 dem nihil vel parum solucentes egenos ciues suo onere praesentabant. Ex me autem lege factum est ut quaeque
 fm vires patrimonii contribueret. Et qui prius sextus & decimus contributor vnus fuerat ex mea
 lege duarum nauium praefecturas subiuit. Antea enim non praefecti appellabantur sed contributores
 Quare ut dissolueret lex nec ipsi iustum onus subire cogentur nihil est quod non dedissent. Recita
 mihi primum decretum ipsum ob cuius causam dies est mihi dicta. Deinde catalogum, tum ex priori lege
 tum postea ex mea. **DECRETVM.** Recita catalogum illum praedare. **CATALOGVS.** Recita nunc
 ea diuites fuisse daturus putatis ne haec lex ferretur non igitur ob id solum gloriari mihi licet quod non
 ex mea lege catalogum. **CATALOGVS.** an parum vobis pauperibus opem tulisse videor, an pau-
 obmissi nec quod accusatus euasi verum etiam quod vtilem tuli legem ut experimento docui. Nam cum du-
 rante bello semper classe reip. vteretur nec deprecationem posuit praefectus quisque nec nauis vlla in
 portu relicta quum nauigare non posset nec in nauigando amissa quae fm priores lege saepenumero

H

ORATIO

eueniebant pauperibus sua munera obire nequibus. Ego ex inopibus hæc onera traduxi ex quo
 omnia ut deces erat processerunt. atque ea de causa me laude dignum duco quod hominibus rerum semper auctor fui
 ex quibus gloria honor & potentia ciuitatis creuit. Malignitas obrectatio aut acerbitas in rebus a
 me gestis nunquam reperitur nec abiectum aliquid aut rep. indignum. eandem mentem in repu. nostra atque
 in comunibus omnium graecorum rebus seruari. Neque enim hac urbe locupletum hominum gratia plus apud
 me valuit quam reip. comoda neque in rebus comunibus dona aut hospitium philippi vniuersæ gratie
 comoditatibus ante tuli. Reliquum esse arbitror. ut de preconio ac rationibus reddendis dicam. Nam bene ges-
 sisse in rep. & beniuolum fuisse promptumque benefacere satis abunde superius demonstratum puto quod
 maximam partem reorum a me gestarum preterierim quum quia deinceps accusatori respondere volo tum quia &
 si nihil de reliquis rebus gestis meis dicam tamen quisque vestrum simile propositum in illis concipere debet
 Quæ igitur iste sursum deorsumque disseruit de legibus contra quas scriptum esse a Ctesiphonte asserit
 nec vos reor intellexisse nec ego magna ex parte ea assequi potui. Simpliciter igitur & recta via de viri-
 bus disputandum tamen. n. abest ut me obnoxium legibus esse negem quod nunc iste dicebat ut etiam per omnem
 vitam me obnoxium illis fore. profitear per bis rebus quas vel administraui vel in rep. gessi. Eorum tamen quæ
 ex proprio patrimonio ipse populo donauit rationem nullam a me reddi oportere dico nec per illis ullam
 dicam esse obnoxium. Audis aeschines nec aliam quæquam nomem magistratibus quicumque is sit. Quæ enim lex
 tam iniusta ac tam inhumana reperiri potest quam eum qui ex suo patrimonio liberaliter donauit non so-
 lum omni gratia priuet verum etiam accusatorum calunias subiiciat copulisque & calculis donatorum obnoxium
 um faciat. Nulla certe quod si negas unde ego acquiescam atque tacebo. Sed nulla est hominum lex viri Athe-
 nienses. Laudauit inquit illum senatus rationibus reddendis obnoxium. Nam de illis quidem obnoxium etiam
 sed de iis quæ insuper donauerat calumniator. at muros urbis curator fuisse inquit. at ob hoc ipsum merito
 laudatus sum quod de meo expendi nec computaui. Ratio. n. datorum & acceptorum examinem requirit donatio
 vero laude atque gratia potiri debet quoniam obrem hæc iste de me scripsit. Et hoc ita esse ac non solum ex le-
 gibus verum etiam ex viris maioribus ita disponi ego facile ostendam. Nam & Nausides prator ob ea quæ
 ex proprio consumperat pluries apud vos coronatus fuit & Dyotimos quum scuta donauit & post
 eum Caridemus ea de causa coronati fuerunt post hos iste Neoptolemus quum multis rebus geren-
 dis profuisset per bis quæ donauit honore potitus est. Etenim absurdum esset atque impium si homini ingratum
 aliquid gerenti aut donare per magistratum non licebit aut per gratia ob liberalitatem benedicta ad rationem donato-
 rum reddendam compellatur. & ut hæc quæ dixi. vera esse intelligatis recita mihi decreta de bis rebus facta
DECRETA. Horum quisque Aeschines magistratus quæ gessit rationem reddere tenebat coram vero ob
 quorum gratiam coronatus fuit non tenebatur. Nec ego igitur eodem modo eidem. n. ius in me quod in ce-
 teris est donati laudor ea de causa nec teneor eorum quæ donauit rationem reddere. Magistratum gessi bu-
 ius gestionis rationem reddidi non eorum quæ donauit at male gessi. Quare igitur quum publice examen de
 me factum est. tu presens non accusasti. Ut igitur intelligatis hoc mihi testimonium ferre ex quibus re-
 bus rationem reddere non teneor me nunc coronari cape decretum hoc pro me scriptum & totum re-
 cita quæ enim accusare omisit in iis illa quæ persequitur falso criminatus apparebit. Recita. **DECRETVM.**
 Ergo de iis quæ ipse donauit nihil persequaris quæ vero mihi a senatu eorum gratia decreta sunt ea
 persequaris. Accipere quidem liberalitatem legitimam statius gratiam vero per acceptis referre contra
 legem putas. Homo perditus & impius & malignus obrectator eiusmodi esset per deos immortales
 non hominibus. De preconio autem in theatro faciendo mille millies fuisse concessum premitto. & pluries
 ipsum corona prius fuisse donatum. sed per deos aeschines vsque adeo rudis & insensatus es ut non in-
 telligas coronam eundem honorem asserre vbiusque publice sed gratia eorum qui coronantur in the-
 atro fieri ut i. f. qui preconium audiunt ad virtutem incenduntur. Vbi qui gratias referant plus lau-
 dantur quam ipsi coronati. Ea de causa lex hæc facta est quam cape & recita. **LEX.** Audis Aeschines
 legem dicentem preter quam si populus aut senatus decernat nam tamen preconium fieri debere. Quid er-
 go miser calumniaris quid verba fingis quid te ipsum belleboro non purgas non erubescis aeschines in
 iudicio cuiusquam accusare & legum verba partim commutare partim abscondere quas totas recitare oportet.
 tuit. ut qui iurati iudicaturi sunt sententiam recte ferre possent. Deinde quum hæc feceris commemo-
 ras ea quæ populari viro ad esse conuenit tanquam per descriptionem effingens quæ quum non habeat
 ea quæ debet illa quæ desunt ex libello reportat quasi non rebus nec vita populares sed verbo cognos-
 cantur. Vociferas dicenda. & reticenda quasi ex rbeda proferens ea quæ tibi ac generi tuo assunt
 non mihi. Atqui viri athenienses ego iurgium ab accusatione hoc differre arbitror. quod accusatio cri-
 mina continet quorum in legibus poene scriptæ sunt. Iurgium vero maledicta quæ inimici adinuicem
 faciunt. Arbitror etiam maiores nostros hæc iudicia edificasse non ut in illis conuenientes ob pri-
 uatas similitudines male adinuicem diceremus sed ut redargueremus eos qui publice quid mali fecis-
 sent. Hoc & si non ignoraret. aeschines tamen me læscere maledictis quam accusare maluit in quibus
 ipse melioris conditionis esse non debet nec minus quam maledixerat male audire ad quod iam per-
 gam tamen antea preconatus. Verum te quis aeschines reip. hostem. an mecum putare debet. Meum vi-
 dedicet. Cur ergo cum liceret tibi per leges me accusare & si deliquerim poenis subiicere in reddendis
 rationibus inferendis sententiis in aliis iudiciis dudum omisit. nunc autem quum sim legibus tem-
 pore preconio redargutione vestra qui sæpe me accusantes nihil omnino a me improbe factum.
 probare potuistis liberatus ciuitati ad quam rerum publice gestarum gloria pertinet obuiare conaris.

DEMOSTHENIS IN AESCHINEM CLXXXIII

Vide ne borum quidem hostis sis meum vero te fingas. Quam igitur pia ac iusta sententia omnibus ostensa sit, oportet me iam videtur licet minime pro cacem, pro multis ac falso in me dictis quantum necessitas cogit pauca de ipso dicere & quis ipse, & ex quibus ortus sit, ex quibus facile initium maledicendi fecit, & verba ita magnifice iactat ostendere. Si, n. Eacus aut Rbadamantus, aut Minos ceti ac rigidiora verba protulisse velut in tragœdia exclamans. O terra o sol, o virtus & hmoi cetera. Et rursum, o intelligentia atq; doctrina, per quam honesta atq; turpia dignoscuntur. Hæc vos ipsum audistis dicentem. Tibi pollute quicquã cum virtute aut honestorum, aut cupium vlla cognitio. Vnde aut quomodo? Qui tibi fias est disciplinam comemoraret, qui predicti sunt, nedum talia de seipis profiterentur, verumetiam alio dicente erubescerent. Qui vero alieni sunt vt tu, simulant quidem ob stultitiam, & audientibus molesti sunt. Sed quum quid de te ac de tuis dicendum sit minime ignoro tamẽ vnde sit incipiendum. Vtrum ne vt pater tuus Tromes Elpie seruiuit ei, qui apud theci templum litteras docebat compedes ferens & baculum? An vt mater tua in claustro apud calamitum quocumque dianis nuptiis te pulcherrimã statuas & summũ pugilem terciarũ partium educavit? an vt Phormior nedum te digna dicam me indigna proferam verba. Itaq; hæc relinquo, & a te ac a vita tua incipiã. Non erat vt quiuisset, sed vt ii quos populus detestatur, Sero, n. tandem sero autem, immo vero heriatq; pridie ciuis simul & orator factus duabus additis syllabis p Tromite attronitum patrem, matrem vero Glaucotheam nominauit, quam omnes enipulam sciunt prius nãcupatam, ex eo videlicet q; omnia faceret ac pateretur. Vnẽ em alias, Sed tamen vsq; adeo ingratus ac prauus es, vt ex seruo liber, & ex inope locuplex borum beneficio factus nedum nullam gratiam habens, sed mercedẽ accepta contra eos omnes geras, & de quibus ambiguitas quedam esse potest omitto, que autẽ pro hostibus manifeste gessit memorabo. Nulli puto vestrum incognitus fuit antiphon, qui se incensurum naualia nostra philippo pollicitus in urbem venit quem in pyreo latitatem, quum ego cepissem, & in concionem traxissem clamando iste & vociferando me in libera ciuitate, rem facere intolerabilem, q; calamitosos, ciues psequeretur, & domos alienas sine senatus decreto audirem, vt dimitteret effecti, & nisi consilium ariopagi re audita & populi ignoratione cognita hominẽ quesiuisset, & rursum captum ad vos reduxisset, ille pœnas nãq; dedisset sed p huius operã euasisset, quem postea tormentis confectum extremo supplicio affecistis vt iste etiam vna secum merebatur. Itaq; postea quũ vos istum in delum eadem ignoratione ducti, qua multa perierunt, syndicum elegistis vt ariopagitis potestatem eius rei dedistis cor sestim hunc vt pditorem remouerunt, & Hyperidem in eius loco potuerunt. Hoc fecit senatus ariopagarum ab ipa ara ferens sententiam, quo in loco nullus inuentus est qui hunc scelestum remouendum non censeret, & q; hæc vera sint testes cita. **TESTES.** Quum igitur hæc ad dicendum electum senatus remouit, alteriq; comisit, tunc pditorem & inimicũ vestrũ iudicauit. Hoc vnũ ab isto forti viro in rep. gestum nequaquã ius simile est, de quibus me criminatur, alterius autem vos meministis, Nam quum Pytho Bizantium & legati omniũ sociorũ a philippo missi huc venissent, vt ciuitati verecundiam infererent arguerentq; eius iniuriã ego tunc Pythoni maxime elato plurimũq; aduersus vos fluenti non cessi neq; effugi sed surgent restiti & iura ciuitatis non pdidi. Immo iniurras philippi sic nudauit ac patefecit vt ipius socii eas fateri cogerentur. Iste vero pythone adiuuit, & contra patriã testimoniu tulit, & falsum quidem nec satis id fuit. Sed postea cum anasino speculatori se coniunxisset in thraonis depensus e domo, at quisquis speculatori ab hostibus missus solus solo congregitur, & colloquia habet is natura speculator atq; hostis patrie existit. Harum rerũ mibi testes voca. **TESTES.** Multa insup de isto referre possum que ptermitto etem sicres, Multa em referendi habeo facultatem, quã iste p id tpus hostibus obsequendo & me psequendo molitus est. Sed non resident ista in memoria vestra diligẽter, nec quod decebat odiũ borum gratia concepistis. Sed mala quadam consuetudine magnã licentiã prestitistis cuiusq; velit reip. ac vestris comodis studentẽ supplantare atq; caluniari, voluptatem contentionũ ac maledictorũ pro vtilitate reip. comutantes. Itaq; semp facilius ac tutius fuit inimicis obsequentem mercedẽ capere quã pro vtilitate vĩa centantem in rep. versari. Et fauiffe quidem philippo anteq; aperte esset hostis, q; sit graue, Nam quid aliud dici potest aduersus patriã, tamẽ date huic si vultis, date veniam huius, Sed palam nauibus subtraçtis, Cherroneso populata, cum iam athica inuaderetur, nec ambigũ erat bellum quid vnq; pro vobis a se factum, pessimum iste memorare potest. Nullum, n. decretum, nec maius, nec minus pro vtilitate reip. auctore aeschine est factum vel si quod esse dicit in me ostendat aqua. Sed nõ est vllum. Atqui alterutrũ necesse est, aut q; ea quæ per id tempus a me gerebantur, nullo modo repẽndere poterat, nihil aliud decreuisse, aut q; hostium vtilitati studebat comoda patriæ tacuisse, nec in medium protulisse. Atvero quemadmodum nihil sententia sua decernebat, sic etiam quum aduersus remp. dicendum erat, nihil loquebatur, immo nulli ad dicendum relinquebat locum. Verum cetera quidem quæ erant obscuriora ferre poterat resp. vnum autem patratum est tale viri atbeniensis quod omnibus prioribus finem imposuit. Cum multis verbis amphiseorũ dogmata narrauit quã si contra veritatem facta. Hoc certe huiusmodi non est. Vnde quomodo nequaquã. Nunq; exterges maculam illic contractam aeschines nũq; tm dices. Voco aut omnes deos qui regionem incolunt, & appollinem Pythium qui huic vrbi præsidet atq; pariter omnes oro, si vera sunt quæ dicam, quæq;

ORATIO

tunc apud populum dixi. statim quum sensi huc scelestum talia moliri cognoui enim sceleriter cognoui mihi fortunam prosperam & salutem præstet. Si vero aut priuate dissensionis. aut simultatis causa crimen aduersus ipsum falsum induco. cunctorum bonorum expertem me faciãt. Quid ergo ista sic extuli. ac vehementer ostendi? Quia & quum litteras habeam publice scriptas. ex quibus ista clare probare possum. & vos istorum sciam meminisse. tamen vereor ne iste impar tantis facinoribus videatur. nunc tanta mala efficere potuisse quod antea euenit. quum miseros Phocenses sua opera ueritate falsa huc renūciando. Amphibisei enim belli per quod in elatiam venit philippus & per quod dux ambitionū electus uniuersam græciã subuertit. Hic fuit auctor. & oim maximorū malorū hic vnus est causa. De qua re quum tunc apud populum verba facerem. atq; eum planissime attestaret bellum aethiopes in atthicam inducis. bellum inquam ambitionicum. Alii ex composito assidentes nō permittebant me dicere. Alii admirabantur. & propter similitudinem quæ inter nos erat. vanum a me crimen confingi existimabant. Quales uero fuerint huiusmodi res. & cuius gratia ordinatæ & quæadmodum gesta. nūc demum audite quoniam tunc impediti fuistis. Videbitis facinus bene compositum. eritq; uobis utile ad noticiam rerum publi. & quanta calliditas fuerit philippi cognoscetis bellum aduersus nos conficere nullo modo poterat philippus nec finem quem cupiebat imponere. nisi thebanos & thessalos inimicos nobis fecisset. Sed quæ prætoribus nostris contra illū male pugnantibus. tamen & latronibus & bello ipso multis incommodis afficiebatur. Nihil enim ex regionibus eius asportari poterat nec ea importari quibus indigebat. nec mari preualebat nec in atthicam venire poterat. Thessalis non sequentibus. nec thebanis una euntibus. Fiebat autem natura ipsa loci. & rerum utrinque existentium. ut etiam ipsos duces superante omitto quales tamen magnis incommodis afficeretur. Si ergo sui causa. aut thessalos. aut thebanos sibi coningeret non putabat fore. ut ex animo se cum perseuerarent. Si uero eorum causa dux eligeretur partim decipere partim suadere posse arbitratus est. Quid ergo molitur. Videbitis quā astute. Bellum excitat in ambitionibus. & circa pileatum tumultum. Hoc enim factū videbat illos statim sui indigere. Si ergo hoc ab aliquo sociorū factum esset putauit fore ut res ab eo composita animaduertetur. & thebani ac thessali ac ceteri omnes cauerent. Si uero a uobis aduersariis fieret faciliter se id quod cupiebat consecutum putauit. quod qui dem euenit. Quo ergo pacto id agit. hūc mercede data conducti. qui nullo rem obseruante nec suspicante quidem quemadmodum consueuit apud uos pluraq; eiusmodi fieri prærogatiuam nactus & a tribus uel a quatuor per suffragiū subleuatus. Pythagoras eligitur. Ut igitur auctoritate publica accepta in ambitionas peruenit ceteris omnibus posthabitis. ea perfecit. pro quibus mercedem accepit. At uerba collocata fabulosaq; ut Cirrhe regio dedicata fuit enarrans. hominibus in factis uerborum. & futurum minime prospicientibus suadet. ut eam regionem quam amphibisei ceu propriam colebant inuadant. Atq; eo quidem tempore quum nihil omnino aduersus nos Locri moliretur. quod hinc intelligere potestis. non poterant Locri sine uocatione quicquā aduersus nos facere. Quis igitur uos uocauit. aut quando. nomina aliquem conficiam. Ostende si potes. at non potes. sed falsam causam mentiendo adducis. Circueuntibus ergo ambitionibus regionem. ut iste suaserat. insurgentes contra eos Locri uniuersos pene confunderunt. quosdam etiam ex sacrificiolis arripuerunt. Vt uero cause odiorum iam suberant ac bellum aduersus amphibiseos gerebatur primus Cotypus exercituum dux ambitionū copias delegit. Verum ut alii quidem non uenerunt. alii uenientes nihil profecerunt. In secūdo conuentu corrupti quidam homines ex Thessalia. aliiq; ciuitatibus (ut antea compositauerant) Philippum uocandum censuerunt. affirmantes. aut ab ipsis conferendum esse pecunias & conductum militem nutriendum. poenarū afficiendum eos. qui hæc facere recusarent. aut illum esse eligendum. Quid opus est uerbis. eligitur dux hoc modo. & confestim de lectu habito copiisq; in unū coactis quasi Cyrream adiens pfectus dissimulato itinere. & Cirrheis. & Locris relictis. Elatiã urbem occupat. Et nisi thebani re cognita confestim uobis aduersissent tanquam torrens in hanc urbem tunc philippus incidisset. At eius impetum thebani compescuerunt idq; fecerunt maxime propter alicuius dei erga nos benignitatem deinde quantum ad unum hominē attinet propter me. Da mihi decreta & tempora in quibus hæc facta sunt. ut uideatis quanta mala hoc detestabile caput operatum poenas non dedit. **DECRETA** Ambitionum. Recita etiam tempora. sunt. n. quum iste munus publicum in pylis gerebat. **TEMPORA.** Da mihi epistolam. quam postq; thebani parebant. in peloponnesum ad socios scripsit philippus. ut intelligere possitis illum contra græciam contra thebanos. contra nos egisse. Finxisse autē se ex comunibus ambitionum decretis agere. Iste uero occasiones ac facultates eiusmodi sibi ministrabat. Recita epistolam. **ERISTOLA.** Videtis quā fugiat priuatas causas & in ambitiones confugiat. Quis ergo illum adiuit. quis occasiones prebuit. quis omnium malorum causa fuit. Nonne iste? Non dicatis ergo uiri athenienses uniuersam græciam ab uno homine tanta mala perpeffam fuisse. Non enim ab uno hoc factū est. sed a multis apud quos licet improbis atq; corruptis. quorum hic est vnus. quem si dici fas sit non dubitem equidem comunem pestem omnium appellare hominum locorum urbium. Nā qui semen prebuit. is nascentium causa est. Itaq; patientiam uestram magnopere admiro. quod non confestim surgentes illum laceratis. Sed ueritas apud uos obscura est. & quasi tenebris quibusdam prepeditur. Euenit autē mihi dū ea quæ isti contra patriã fecissent referrem. in eorum que contra eos ipse gessi mentionem incidere. quæ multis ex causis æquū est uos audire uelle maxime quia turpe est uiri athenienses. si ego quidem res ipsas pro uobis toleraui. uos

DEMOSTHENIS IN AESCHINEM CLXXXV

autem ne verba quidem eorum sustineatis. Nam qui animaduertent thebanos, vos etiam quodammodo ab iis qui res pro philippo gerebant decertos, quod erat vtriusque formidandum, & diligentissime cavendum philippum augeri negligentes nec vlla in re id obseruantes, sed inimice sese adinuicem labefactare cupientes nec hoc fieret, operam ac studium meum interposui, nec id solum ex me sententia, sed aristophontis atque Euboli quos sciebam omni tempore cupiuisse hanc amicitiam firmare. Et cum in ceteris rebus ibiipis persape dissentirent in hoc tamen vno idem semper sensisse quos tu viuentes assentando impudentissime sequere mortuos vero non dubitas criminari. Nam quae tu mihi de thebanis successeris illis magis quam mihi successeris a quibus ante me haec societas fuerat comprobata. Sed illuc redeo. Quum bellum amphiseum ab isto conflatum fuisset ab aliis vero eius auditoribus inimicitia aduersus thebanos esset inducenda, euenit ut philippus nos inuaderet cuius rei gratia iste ciuitates adinuicem colligerant. Quomodo vero res erant ex his decretis rationibusque cognoscetis, quae mihi recita. **DECRETA.** Recita & rationes. **RESPONSA.** Quum per istos operam philippus ciuitates sic adinuicem disposuisset, eiusmodi decretis responsisque elatus putansque fieri nullo modo posse ut quum thebanis posthac conspiraretis, profectus cum suis copiis elatiam occupauit. Quare huc nunciata quanta trepidatio in vrbe fuerit, licet plerique meministis tamen ex me pauca quae necessitas exigit, audiat. Vesper quidem erat, quum huc nuntiatum est elatiam a philippo capta, cuius rei nuncio excitati magistratus. Alii ex scaena surgentes, scaenas in foro positas disturbant, igneque immisso cremant alii praetores in foro cogunt, tyrannidemque vocant tota vrbs tumultu, ac trepidatione implet. Mane autem facto magistratus in curiam senatum vocant. Vos autem in concione frequentes iuistis & priusquam senatus quicquam decerneret vniuersus populus in gradibus theatri consedit, deinde ut senatus venit, & quae nunciata fuissent exposuit, nuntiatusque ipse coram adductus nam & ceteri athenienses assurgere debuistis. Cuncti enim, ut bene scio patriam saluam volebatis. Si ditissimos eos qui trecenti appellant, si & beniuolos & locupletes qui deiceps magna tributa pendunt nam & charitate & diuitiis hoc agunt, sed ut videtur tempus illud atque illa dies non beniuoli & locupletes ciuem dicitur flagitabat, sed qui ab initio rem consecutus iam prouidisset, cuius rei gratia haec facta essent a philippo & quid ipse sibi vellet. Nam qui haec iam antea non diligenter praemeditatus esset quum beniuolus & locuples nihil magis quid agendum foret cognosceret, aut vobis consilium afferre potuisset. Ego igitur in ea die huiusmodi apparui, & assurgens illa dixi quae vos duorum gratia audire velle debetis. Primum ut intelligatis me solum ex omnibus qui in re publica versabatur, in rebus arduis aduersusque temporibus nunquam charitatem patrie omisse, sed dicendo & decernendo eorum quae vilia forent perquisisse, deinde quod pro paruo tempore ad reliqua reipublicae negotia multo eritis periculum penitus ignorare. Nam si hoc esset iam ipsum non in claustra sed in nostris finibus audiremus esse me tamen putare ac pro certo habere illa de causa illum venisse philippum ut thebanorum mentes quemadmodum cupit disponat. Nam quoscumque thebanos aut decerpisse aut pecunia corrupisse potuit sibi iam pridem ascuisse. Esse vero quosdam quos in sententiam suam trahere nondum potuit ea nunc de causa elatiam occupasse ut copias ostentando, & arma proprius adiuuando, quum suos extollat & alacriores faciat tum aduersarios deterreat, ut sic vel concedant ea quae adhuc recusauerunt vel certe compellant. Si igitur & nos inquam volumus si qua in re molesti fuerint vniuersis nobis thebani eius rei nunc meminisse, nec illis villo modo credere primum ea faciemus quae maxime cupit philippus, deinde illud velle reor, ne mutatis iis qui nunc aduersant, atque vniuersim cunctis in philippo conuersis ambo simul athenis, me viam ostensurum arbitror, per quam hoc imminens reipublicae periculum dissoluatur. Quid ergo dico. Primum istum timorem esse deponendum, & mutata mente per thebanis suscipiendum qui huic periculo sunt viciniore deinde ab omnibus qui aetate sunt militari in eleusinum exeundum & cum armis sese ostentandum ut illi qui nobiscum sentiunt thebanosque res considerare possint, videtes eodem modo vos sibi per libertatem certantibus operam ferre paratos quemadmodum iis qui prius philippo vendunt, adest in elatia auxilium copiarum post haec eligendos esse cetero legatos decem, iisque praetorem vnum cum praetoribus dandam, & exeundi & proficiscendi illuc quum eis viderent. Quum vero thebas adierint legati quod obseruare debeant diligentissime aduertite. Nihil a thebanis suppliciter postulare debet non enim conuenit tempus, sed praemittere vos auxilium laturos, si ipsi postulant. Ut si hoc recipiant & nobis assentiantur simul & quae cupiunt consequantur & per dignitatem huius potuli haec sint gesta. Si vero proficere nequam ipsi sibi imputent errata sua, a nobis vero nihil turpiter aut abiecte factum dici possit. Haec & his scripsit quum dixissem, cōsedi laudantibus omnibus nullo contradicente. Nec dixi quidem haec, non autem decreui. Nec decreui, non autem legatus abii. Nec legatus abii, non autem persuasi thebauis. Sed de primo ad vltimum cuncta profeci, in nullo mihi ipse pecces, quum tanta pericula vrbe circumdarēt. Da mihi decretum tuum factum. Ad quae vis me aeschines, & quae te illa die fuisse ponam. Vis me ponam eum quae tu per contumeliam appellare soles batulum. Te vero Heroa quendam egregium Crephontam, aut

ORATIO

Creontē aut quē tu saepe male egisti enomaon. Tūc igitur in illo tpe ego Peanicus Batulus te eno-
 maon cothobidie vtilior fui patriā. Nā tu nulla in re vtilis fuisti ego in oibus q̄ decent bonū ciuem.
 Recita hoc decretum. **DECRETVM.** Hoc p̄ncipiū amicicie cū thebanis fuit qum ante sp̄ odium
 inimiciciae istis auctoribus v̄gissēt. Hoc decretū id piculū q̄ tūc reip. imminebat tanq̄ nubem
 aliquā dissipauit erat boni ciuis tūc on̄disse om̄ibus. siquid his laberet vtilius. nō hoc tandē tpe rēp̄-
 bendere. Calūniator em̄ atq̄ cōsultos q̄q̄ nullā in re cōueniāt in hoc t̄m vno plurimū differūt. q̄ con-
 sultor an̄ rem gestam sententiā suā on̄dit. & fortunā atq̄ t̄pis sese apud eos quibus suadet obnoxiiū
 p̄stat. Alter vero qum opus ē cōsilio. silentiū agit. Si quid aduersi acciderit. malignā rēp̄bēdit. Erat
 i. s̄c̄ vt ego dicebā t̄ps illud viri boni & patriā amatoris. iustorūq̄ verborū ego aut t̄m supadiungovt
 si. vel nūc ostēdere quisq̄ possit. quod illo sit melius aut oino aliqd̄ vltra id q̄ tunc p̄suasi. mei q̄mi
 ne esse cōfitear. Siqd̄ ē q̄ aliquis nūc faciendū fuisse viderit. q̄ tunc factū non sit hoc ego dico me la-
 tere non debuisse. At si nō ē nec dici pōt etiā hodie quid oportebat cōsultorū facere? nonne qui vide-
 bant optima potissimaq̄ eligere? Hęc ego aeschines feci p̄acone flagitate. quis cōsulere vellet. nō
 quis accusare p̄terita. aut diuinare futura vellet. Te cum silentio p̄ illud t̄ps in cōcionibus sedēte ego
 surgens cōsuli. Sed qm̄ tūc consiliū tuū non on̄disti saltē nunc onde. Dic quā rōnem inire tunc oport-
 uit. aut quod tēpus a me sit p̄termisissimū. q̄ societas q̄ res agēda. atq̄ p̄teritū semp̄ apud om̄es re-
 linquit. & nemo hoc in cōsulationē ponit. futurū aut p̄ns consiliū postulat. Tunc ego p̄m̄ hōr q̄
 futura erant. vt nunc videmus p̄m̄ iam adērāt. in quibus vide. quid ip̄e consilii capiedū censuerim.
 nec ea quæ euenerūt intorqueas. Nam finis rēp̄ oim̄ vt fortunā libuit imponit electio vero consu-
 lentis ingeniū on̄dit. Noli mihi hoc crimē obiectare. si euenit vt philippus in p̄lio vicerit. Nam i dei
 id erat. non in mea p̄tate. Sed q̄ nō cuncta fm̄ humani ingenii capta iuste simulatq̄ diligenter p̄uidi.
 & cum summo labore effecti aut q̄ nō honesta p̄ reip. dignitate cōsuli. Hoc mihi nō obiecta. atq̄ ostē-
 de si potes. Si vero hoc fulmē. atq̄ hic æstus. non solum nos v̄q̄ ceteros quoq̄ gr̄cos vebemētius
 inualit. quid ē agendū. Velut siq̄s nauā. qui oia p̄ salute nauigantiū diligētissime cōpauerit. & om̄i-
 bus nauē instruxerit. q̄ ad salutē videbātur expedire. deinde fluctibus agitātibus armis fatigatis aut
 confraētis naufragii accuset. At nō eram gubernator inquiet vt nec ego dux exercitus fui nec fortu-
 nā d̄ns. sed ip̄a fortuna oim̄. V̄q̄ illud vide atq̄ attēde. si vna cum thebanis pugnātes sup̄ati sumus
 quid illis philippo cōiunctis putandū ē fuisse euētus. p̄ quibus tūc philippus tāto emisit clamores
 Etsi nunc pugna trium d̄orū iter p̄cul ab athica cōmissa t̄m piculū ac terrōre huic vrbi attulit. quid ex-
 pectādum fuit sic vbi intra fines n̄ros hoc euenisset. Consistendi. n. & respirādi ac multa de salute no-
 stra p̄uidēdi. vnus duo tres dies nobis spacū dederūt. tunc autē nec referenda q̄dem sunt illa q̄ nec
 experiri nos p̄misit deorū benignitas. & puissio societatis huius quā iste calūniator. Hęc autē om̄ia
 ad vos iudices r̄ndendo. & ad illos qui circūstant atq̄ audiūt. Nam q̄tum ad istum scelestum attinet
 breuis ac plana satisfacit ōro. Si tu solus aeschines hęc p̄uidebas tūc palam facere debuisti. qum ciuis
 tas de his rebus cōsultabat. Si nō p̄uidebas eidem cum aliis ignorationi obnoxius es. Itaq̄ qd̄ tu
 magis de hisce rebus mei accusandi ius habes. quā ego tui. Ego certe in hoc ip̄o melior. quā tu tui ci-
 uis in hoc dico nec dum de aliis dixerō q̄ ego me ad illa contuli. q̄ vtilia fore videbātur. nullius mei
 piculū rōnem h̄ns. At tu nec meliora inuenisti. non. n. hęc secuti essent. nec ad hęc ip̄a te vtilē quoquo
 mō p̄stiteristi. Qd̄ vero improbissimus ac inimicissimus huius vr̄bis fecisset. hoc tu fecisse in his q̄
 euenerunt cōprobaris. Et simul Aristratus in Naxo. & Aristolaus in Thaso. huius vr̄bis inimicissi-
 mi amicos atheniensium p̄sequitur. & aeschines athenis demosthenem accusat. At qui cui infortunia
 gr̄corū splendori sunt perisse dignior ē quā alium accusare & cui t̄pa eadem q̄ hostibus ciuitatis vr̄-
 lia sunt is p̄re amator esse nullo mō pōt. Cōstat vero ex iis q̄ dicis ac facis. quæq̄ in rēp̄ geris & rur-
 sus q̄ non geris. agis quid ex iis q̄ p̄futura videant. Mutus aeschines. offendit quippia. & fuit qua-
 le non oportuit. Adest aeschines. velut cōtracta atq̄ dissecta cum malum qd̄ corpus habet tūc & ip̄a
 mouentur. Sed qum euētibus maxime inherat volo aliquid dicere incredibile. & nulli. p̄ deos mira-
 culo sit. sed id qd̄ dico beniuole recipiat. si cūctis ea q̄ euenerūt manifesta fuissent oēs q̄ p̄uidissent. &
 tu p̄diceres atq̄ attestareres clamando ac vociferando qui nihil oino dixisti nec ita q̄dem hęc ciuitas
 aliter facere debuit. vel si gloria. vel si dignitatis maiorū aut futuri seculi rō ē b̄nda. Nūc. n. non pro-
 cessisse res. quod cunctis mortalibus cōe qn̄ deo videat. Tuue autē qum digna principatu haberet
 ciuitas sibi p̄i defecisse. & p̄bili. cōcessisse ac oēs. p̄. lisse argueret. si ip̄a sine v̄llo certamine abiecisset
 p̄ quibus maiores nullū vnq̄ piculū recusat. Quis te non abominaret? nō. n. remp̄. nec me quibus
 oculis venientes in hanc vr̄bē aspiceremus si res vt nūc sunt essent. Dux vero & d̄ns factus cēt phi-
 lippus. & ceteri gr̄ci ne id fieret p̄ter nos restitissent. Quāq̄ hęc ciuitas nūq̄ ante hoc t̄ps gloriose
 piculo securitate in gloriā an̄posuit. Nam quis gr̄corū. quis barbarorū ignorat. & thebanos. & La-
 cedæmonios prius. ac psarum regē libentissime cōcessuros fuisse. vt hęc ciuitas suis oibus retentis.
 & aliis insup̄ q̄ vellet acceptis iustum fecisset cōcessissetq̄ alteri gr̄ciæ principatū. Sed non erāt hęc
 atheniensibus pacta. nec tolerabilia. nec cōueniētia. nec potuit hic populus vnq̄ adduci. vt dominantibus
 iniuste cōiunctus secure seruire vellet. Sed om̄e t̄ps de primitiis de gloria. de honore certare non
 destitit. Hęc vos & honesta. & vestris maioribus cōsentanea iudicatis. vt maiores qui hęc fecerunt.
 maximis laudibus p̄sequamini. nec immerito. Quis. n. non amet virtutem illoq̄ qui & regione &
 vr̄be deserta naues ingressi sunt. ne impata cuiusq̄ reciperet. cūq̄ qui hęc suaserat Themist. ducē si.

DEMOSTHENIS IN AESCHINEM CLXXXVI

bi elegerunt. Et qui repugnabat nec parere decreto volebat Cyrillum non solum ipsi ipsum. sed & uxores
 illorum illius uxorem lapidibus obruerunt nec quasi fuerunt tunc Athenienses oratorum nec ducem per quem seruirent
 fortunate. Sed nec viuere quidem sine libertate voluerunt putabat. non eorum quisque se non parentibus so-
 lum esse natum verum etiam patrie. Interest autem hoc. quod si quis dicitur parceretibus se natum arbitrat. fatale atque
 spontaneum vitae exitum expectat. At qui se etiam patriae natum putat ne illam seruire videat morti se obicit
 contumeliamque & infamiam quam in patria seruienti tolerare necesse est magis formidabit quam mortem. Si
 vos a me inductos dicam. ut ea quae digna forent maioribus viris faceretis. nullus est qui me iuste reprehendat.
 Sed ego vestras mentes eiusmodi fuisse ostendo doctores etiam ante me hominum propositum huius populi
 fuisse ministerii tamen per singula tempora gestorum me principem fuisse dico. Hic autem Aeschines me causam
 fuisse omnium affirmans. & vos mihi inuenos facere nitens. quasi omnium formidinum periculorumque aucto-
 ri me quidem patriae honore vos autem perpetua gloria per omne tempus spoliare querit. Si. non improbatibus rebus in
 rebus gestis meis hanc damnabit errasse quidem videbimini non fortune vitio haec protulisse. Sed non est
 causa cur erratis viri Athenienses. per libertatem & salutem omnium pericula subeuntes. Non per eos qui in plateis
 in acie steterunt. progenitores & qui in Artemisio & multos alios perclaros viros quorum in publicis anna-
 libus extat memoria quos haec ciuitas simili dignata honore sepelit Aeschines non illos dicitur qui
 victores fuerunt sed omnes nec immerito. Nam quod fuerat bonorum ciuium opus omnes fecerunt. Fortuna vero
 sic ut sunt ut fatum preparauit. Deinde me honore & gratia apud vos priuare querens tropaea pugnas
 & antiquas res gestas commemoras quas commemoratione prius certamine nequaquam indigebat. Me autem
 de principatu reipublicae consulente quam mentem inducere oportuit an eorum qui indigna huius populi cense-
 bant iuste me berecule interissent. Praeterea nec vos o viri Athenienses. publicas & priuatas causas eadem
 mente iudicare debetis sed consilia priuatarum rerum priuatis legibus actionibusque metiri publica vero ad
 dignitate maiorum referre. Et quisquam vestrum quem ea iudicant simul cum tabella mentem ciuitatis inducere
 Sed in maiorum mentione lapsus nonnulla decreta ac res gestas permisi. Redire ergo volo illuc unde di-
 gressus sum. Postquam tamen has puenimus offendimus ibi philippi & thessalorum & aliorum sociorum legatos
 & nostros quidem amicos metu perpulso. illius vero alacres atque erectos. & ut haec me dicere tempus
 causa videatis. Recita mihi epistolam quam tunc legati scripsimus. at qui iste eo caluniam perhibetur. ut
 siquid bene gestum fuerit tempori tribuat non mihi quae autem aliter euenerunt. eorum fortunam me
 am dicat causam fuisse. Et ut videtur consultor ego atque orator eorum qui verbo atque consilio bene ge-
 sta sunt nullo modo videor particeps eorum vero qui armis & exercitatu infeliciter processerunt solus
 causa videor sibi fuisse. Qui acerbior calumniator reperiri potest aut detestabilior. Recita epistolam. **EPI-**
STOLA. Quum ergo concionem aduocauissent thebani illos prius introduxerunt. propter societatem
 qui adentes verba fecerunt multa pro philippo multa contra nos dicentes. & quae cum feceratis vni-
 contra thebanos commemorantes. Summa dicendi haec fuit. ut per beneficia a philippo acceptis ami-
 eos se illi praestaret. per his vero quae a nobis iniuste perperam erant. poenas cape vellent aut per se inuaden-
 tes aut vna secum atthica irrumpentes. Addiderunt etiam ex his quae ipsi suadebant fore. ut omnis gene-
 ris praeda ex atthica in Boetiam traduceret. Ex his vero quae nos esse dicturi. & pecora & boies. & ce-
 tera bona ex Boetia auferri. Alia praeterea multa in hanc sententiam disseruerunt. Contra haec quid nos
 dixerimus. singula quidem sic libenter referrem ut per ipsos referendis vitam pacisceret. Sed vereor ne per
 teritum tempus tanquam diluuium aliquod harum rerum memoria ita diluerit ut molestus ac superuacuis hic ser-
 mo videatur. Quae tamen nos persuasimus. & quae nobis illi rationa dederunt audite. **RESPONSIO THE-**
BANORVM. Post haec igitur illis vocantibus vos existis auxiliu tulistis. & nedum media omnium
 sic familiariter vos susceperunt. ut quem ipsorum pedestres equitresque copiae foris essent intra urbem atque
 domos inrer liberos atque coniuges. & cetera charissima exercitu vestrum receperunt. Atqui de tribus percla-
 rissimis rebus illa die nos apud omnes homines thebani commendauerunt de fortitudine. de iusticia. de
 modestia. Nam bellum eligendo potius vna nobiscum quam aduersus nos gerere fortiores esse & iustiorum
 habere causam quam philippum iudicauerunt. Et quae apud ceteros plurimum custodiam. liberos & coniuges
 nobis credendo tantam fiduciam de nobis se habere ostenderunt. De quibus omnibus viri Athenienses quan-
 tum in nobis fuit recte eos existimasse apparuit. Nam tanto exercitu thebas ingresso. nullus aduer-
 sus quemquam vestrum ne iniuste quae sitis est. ita vos modestos praestitistis. Et bis cum hoste congressi
 prioribus pugnis. vna super fluuio altera apud chimeram non solum fortes viri verum etiam mirabiles
 apparuistis ornatu structura audacia. Ex quibus ab aliis quidem vobis laudes. a vobis autem supplica-
 tiones atque pompe diis immortalibus fuerunt. at equidem libenter peterem. quum per his rebus gestis gau-
 dio ac gratulatione vestris erat referta vtrum in sacrificiis & leticia vna cum populo erat Aeschines an-
 tristis & bonis publicis infensus domi manens affligebatur. Si aderat. & vna cum ceteris particeps
 fuit indigne facit immo impie si illa quorum ut sperere gestorum deos testes vocauit a vobis nunc impro-
 banba censet qui deos iurati estis. Si non affuit quomodo perire dignus est nec semel nec plures. si de
 quibus alii letitiam susceperunt ipse maestitia affligebatur. Recita haec decreta. **DECRETA.** Nos
 itaque tunc infestis eramus. Thebani vero se a nobis salutem accepisse arbitrabant. & factum erat ut
 bi qui auxilio indigere videbantur. ipsi mihi assentiendo alius auxilium ferrent. at quas nunc voces
 emisit philippus. & in quibus fuerit turbationibus istorum gratia. declarat eius epistole in Pelopon-
 nesum misse quas nunc mihi recita ut uideatis quid assiduitas & labores & legationes & decreta mea
 que nunc iste vituperat profecerunt. atqui complures apud vos viri Athenienses oratores ante me perclari

ORATIO

fuerūt. Callistratus ille aristophon. Cephalus. thrasibulus. Alii multi nullus tñ istoz se omnino totā reip. tradidit sed alter decernebat non legationes obibat. alter legationes obibat non autem decernebat. Relinq̄bat. n. sibi quisq̄ p̄tim facilitate partim refugium siquid forte accidisset. Quid ergo dicit quispiā. tuusq̄ adeo cūctis & magnitudine animi & viribus ancillis vt vnus oia exequaris. Non dico hoc. Sed tanta mihi videbat̄ piculi magnitudo quod tūc imminebat. vt existimarem nullam proprie salutis habendā esse rōnem & bene actū putari si nihil omittēdo ea que agenda foret ageretur. Persuaseram etiā mihi stulte fortasse actū psuasera neq̄ sniam dicendo quēq̄ melius decreturū esse nec legationes obeūdo diligentius quēq̄ id agere ea de cā me oibus exposui. Recita epl̄as philippi. **EPISTOLAE.** In hoc coniecit philippū opa mea. Hanc ille vocē emisit p̄pter me. multa & acerba prius contra vr̄bē minitatus. ob quas quidem res iuste coronatus tunc fui. p̄nte & nō repugnāte q̄ dem te. Dyonidas qui tūc repugnabat quintā p̄tem sententiā non reportauit. **DECRETA.** Hęc decreta q̄ tunc in accusatione deducta. non tñ ab isto attestata euaserūt. **DECRETA.** Hęc decreta viri atbenies easdē hñc syllabas atq̄ eadem verba q̄ prius aristonicus. & nūc Ctesiphon scripsit. & hęc aescbinus ipse nō accusauit. nec accusanti fuit subscriptor. Atqui tūc Demomelē qui hęc decreuit. & hyperidem. magis iuste q̄ hūc persequi licebat. Quāobrem? Quia nūc iste ad illos se referre & res iudicatas. & istum nō accusauisse. qum alii tunc accusarent & leges non pmittere. id de quo actum ē agi. & multa alia allegare pōt. Tūc autē res ip̄a p̄ se iudicabat̄ anteq̄ p̄iudicium fieret. Sed nō licebat opinor tunc facere q̄ nūc facit. Ex antiquis vetustisq̄ decretis multa colligere quæ nec p̄uidere quisquā poterat nec opinari. ab isto hodie referri. calūniari & tempibus transpositis & falsis causis pro veris in ductis asserere. Non licebat tūc ista facere. sed sub ip̄a veritate quæ recēs erat. vobis res ip̄as gestas memoria tenentibus. & quasi in manibus singula hñctibus. omnia eius verba nota fuissent. Quapropter redargutiones iuxta res ip̄as fugiens. post tot elapsis tempibus venit. rhetoz certamē (vt mihi videt̄) non rez gestarum examē. & iudiciū verborū non vtilitatis cuiusq̄ reip. inducens. Deinde vos perstringere volens ait. quā opinionē de nobis domo attulistis. eam in iudicio esse attendēdā. Quē adinodū. n. inquit qum pecuniam alicui superesse putatis si posito diligēter calculoz. nihil sibi deberi reperitur. conceditis. sic nūc iis quæ rō ostendit inherendū esse. videbitis quā fragile sit omē quod ē a iusticia seiūctum. Nam ex hoc sapienti eius exemplo planissime confitē vos intelligere me pro patria certauisse. ip̄um autē pro philippo. Non. n. dissuadere quæreret. ni talis de vtroq̄ esset opinio. Quod tamē nō iuste quærit hanc opinionē remouere. ego ondā non positione calculoz. (nō. n. bec est rez rōcinatio). sed cōmemoratione breui rez a me gestaz. calculatoribus simul & testibus vobis audientibus vtens. Mea opera quā iste criminas. qum Thebani vna cum philippo atbicam inuasuri forent. vt nobiscūq̄ coniūgerent ac illum pbiberēt effecit. qum bellū in atbica futuz esset. vt septuaginta stadiis procul ab vr̄bē in finibus Boetie gereret. qum Latrones ex euboia p̄radaturi nos forent. vt maritima regio omni tempe belli pacata fuerit. qum bellepontum occupaturus esset philippus bizancio capto. vt nobiscū aduersus illum bizancii pugnaret. An tibi instar calculi videt̄ hęc rez cōmemoratio? An horum memoriā censet tolli oportere. ac non potius vt in omne tēpus firma sit cogitare? Illud non addo q̄ crudelitātē quam videre licet in bis quoz philippus dominus est constitutus. alios experiri contingit. hñanitatē vero quā p̄ ceteris captandis erga vos simulauit. vos nec improbe fructum consecuti estis. Sed hęc omitto. Nec illud dicere verebor. q̄ si quis oratorem velit iuste sine calūniā intueri. non qualia tu nūc referēbas accusaret. exempla fingēs & verba. atq̄ gestus velut in scena cōponens. Valde nimirū vt videtur. res græcia piclitauerunt. si ego hoc verbū ac non hoc p̄uli. Aut si hoc non illuc manū traduxi. Sed hęc consideraret q̄s vires habebat ciuitas. quæue auxilia. qum ad rempu. me contuli & que post hęc ip̄e compaui. Qualesq̄ forent tunc hostium res. Ac deinde si ego minui has copias. me accusare. si auxi non obtrectare debuisti. Qum ergo tu hoc facere nolueris. ip̄se faciam. Et anima duertite si iusto vtar sermone. Potentiam ciuitas habebat. infu lares non tamen omnes sed imbecilliores. Non. n. Chius nec Rhodus nec Corcyra nobiscū erāt. peccuarum vero ordinationē ad quinq̄ & quadraginta talenta. & hęc iam prius erant absumpta. p̄ditem vero aut equitem p̄ter domesticos nullum. Quod autem deterrimū erat & maxime hostibus accōmodū. isti vicinos oēs sic disposuerant. vt inimici proprius essent quam amici. Megarenses thebanos. euboios. Hic erat tunc nostrarum rerum status. nec aliud p̄ter hęc dicere quisquā pot̄ philippi autem cum quo nobis erat certamen. quemadmodum res erant considerate. Primū eorum qui sequebantur. dominabat̄. ip̄se suo arbitrio eorum que ad bellum pertinent moderator. quod maximum est omniū rerum. Deinde isti arma semper habebant in manibus. pecuniis affluebat. ex sua sententia res gerebat non p̄dicens in consiliis nec in aperto quod agendum foret discrepans. nec obreptantibus aut iudiciis subiacens. nec causas fugiens. nec obnoxius cuiquam. sed ip̄e dñs dux. impator omniū. Ego vero qui illis oppositus eram (nam hęc examinari conuenit) cuius eram dominus. nullius certe. Nam hoc ip̄m dicere ad populū. quod solum in me fuit. vna cum istis. qui mercede corrupti erant. cōmune mihi feceratis. Et in quibus isti supabant. quod sæpe accidit. qua tandem ex causa omitto. hęc vos p̄ hostibus decernebatis. Attamen ex bñi iniquitate rez ego socios vobis feci. Euboios. acbeos. Corinthios. Thebenos. Megarenses. Leucadios. Corciros. a quibus quindecim milia peditū. absq̄ vrbānis eorūdem ex auxiliis cōgregaui. pecuniāq̄ vero q̄tum potui maximum nūm̄ meoz disposui. Si vero aut thebanos. aut Bizancios. aut Euboios. foedera cōmemoras. aut de xqui

DEMOSTHENIS IN AESCHINEM CLXXXVII

e nūc contendis. Primo quidē ignoras & ante quā pro salute græcorū pugnatum ē. ex trecentis
 nauibus (tot. n. pugnaverūt) ducentas atbeniensū fuisse. Nam putauit tunc populus atbeniensis ius
 suū minui nec diem illis dixit. qui huius consiliū fuerūt auctores. nec vnq̄ sup bis conquæstus ē. nā
 turpe id quidē. Sed diis gr̄as habuit. si in cōi græcorū piculo ip̄e plus q̄ om̄es reliqui ad salutem con-
 tribuit. Quāquā vanas bis gr̄as præstas. in me accusando. Quid. n. nūc tandem mones? quid tūc fue-
 rit faciendū. ac non tūc quā esset in vrbe. hæc tua sententia decreuisti. siquidem id tempa patiebant̄
 in quibus nō vt volebamus. sed vt facultas dabat nobis. necesse erat suscipere. Nam præsto erat qui
 emeret. & qui eos quos nos reiceremus. sibi p̄mptissime ascisset pecuniasq̄ sup adderet. Quod si
 nūc accusor. quid putatis. si me frigide ac parce incedente recessissent in populi & philippo se cōiun-
 xissent. & simul cuboic & thebarum. & bizancii dominiū nactus esset. hos impios homines fuisse di-
 cturos: Nōne p̄ditos: nōne repulso fuisse illos qui nobiscum esse cupiebāt. atq̄ ita Hellepōtum
 & transmissione frumenti indictionē philippi puenisse. Bellum vicinū & graue p̄pter Thebanos in
 atbicā introductū. Mare propter cuboiam nauigari nequiuisse. Nonne bec & multa alia dicerēt. Ma-
 la o viri atbeniē. mala res est obrectatio semp & vbiq̄ calūniās. Hic etiā natura impudens ē. nihil vn-
 q̄ liberale nihil laudabile opatus. Tragica Simia. rusticus Enomaus. absurdus orator. Quid. n. elo-
 quentia tua vsui vnquā fuit reipublice. Nūc dicis nobis de rebus p̄teritis. Velut si medicus quispiā
 egrotantes adiens nihil adinueniat. neq̄ ondat quo morbū effugere quærit. Deinde mortuo eorū ali-
 quo quā busta eidem fiat ad monumentū secutus dicat. Si hoc & hoc fecisset hō iste. non esset mor-
 tuus. Atonite nūc tandē hoc ais. Non ergo nec conflētū illū sup quo læticia exultas. quā suspira-
 re deberes quantū ad me attinet. ciuitati cuenisse repies. Sic. n. considerate. Nullo ex loco ad quem
 missus a vobis legatus fui. victus recessi a philippi legatis. Sic. n. considerate. Nullo ex loco ad quem
 Illyriis. nō a thracie regibus. nō ex bizancio. nō aliūde vnq̄. nō tandē nuperrime ex thebis: sed in q̄
 bus legati eius supabant dicendo. ip̄e armis fretus supabat. Hoc igit̄ a me efflagitas. nec te pudet
 cui mollitiē obicitas. ab eodē vt philippi copias solus p̄figaret requirere. & id verbis dūtaxat. Nam
 cuius alterius habet̄ p̄tatem (nō. n. animi cuiusq̄) nec eorū qui in acie steterūt. nec belli gerēdi. cuius
 a merōem reposcis. At oia q̄ spectat ad oratore p̄feruntur diuigenter. eorū examen subire non recuso
 Que ergo sunt illa. videre res inceptas & præsentire & p̄dicere. Hæc a me facta sunt. & insup in om̄i
 bus rebus agendis tarditatem. pigritiam. ignorationē. contentiones. quæ cōmunia ciuitatum & ne-
 cessaria sunt vicia. quantum potest cōpescere & concordiam. amicitia. & ad illa que agenda sunt ani-
 mationem inducere. hæc omnia a me facta sunt nec reperietur. quicq̄ a me esse pretermisum. Siquis
 ergo petat quibus rebus philippus potissimū res confecerit. omnes dicent exercitū & largitione at
 q̄ corruptela eorum qui rebus præerat. Ego nec copiarum dominus eram nec dux. Itaq̄ nihil hoc
 ad me. In largitione vero & corruptione ip̄e philippum supauit. Vt. n. qui pecuniam dat vincit eum
 qui accipit. sic qui non accipit nec corripit se permittit. victor est pollicentis. Quare victrix ē ciuitas
 quo ad me. Quæ igitur a me gesta sunt ob q̄ hic iuste de me illa scribere potuit. hæc sunt & eiusmodi
 multa. Quæ vos omnes nouistis. ea iam dicam. Post pugnam statim. quā populus Atbeniensis oia
 quæ ego fecissem cognosceret in ip̄a formidine & grauissimis temporibus. quo in tempore non in-
 gratos erga me fuisse multitudinis animos. mirandū videt̄. Primū quidem circa tutelam ad defensi-
 onē vrbis. meas snias secutus ē. & quæq̄ ad custodiā facta sunt. deputatio custodum. fosse atq̄ agge-
 res. repatio muroꝝ. meis decretis sunt facta. Deinde quā virū ad rem frumētariā deputaturus esset
 me ex oibus elegit & post hæc quā maliuoli mei in vnā coacti accusatōes. delatōes multifariā aduer-
 sus me iduxissent. non p̄ se ab initio sed p̄ eos p̄ quos latere existimabāt. Scitis. n. ac memistis. primis
 illis t̄pib⁹ singulis fere diebus ad iudiciū me traxisse. nec solidei amētia. nec Philocratis calūniā. nec
 Dyonde Melaniq̄ infantiā aduersus me intētata reliquit. In quibus oibus maxime deorū. dein etiā v̄ro
 ac reliquorū atbeniensū bñficio incolumis euasi. Iuste. hoc. n. v̄r̄ ē & p̄ iuratis & p̄ iuramēta ip̄a ag-
 scentibus iudicibus. Quā q̄ accusatū me absoluitis. & q̄ntā p̄te sententiæ accusatoribus nō dedistis
 tūc iudicatis me optime rep̄. gessisse. In quibus vero ip̄e accusatus euasi. iusta me & suadere & de-
 cernere ondistis. Quæ quā ita sint. q̄ rebus a me gestis nomē imponere debuit Ctesiphon. nonne id
 q̄ p̄p̄m videbat imposuisse. non id q̄ iurati iudices. non id quod veritatem apud omnes certam.
 Itaque illud Caphali illud p̄claz nūq̄ accusatū fuisse. & fortunatū certe. Sed tū is qui sæpe
 accusatus. nūq̄ conuictus fuit. quid ob eam rem magis reprehendi potest. Et si q̄ntum ad hunc atti-
 net viri. viri atbeniē. instar Caphali mibi gloriari licet. nūq̄. n. ab isto accusatus sum. itaq̄ quantum
 in te est nihil deterior ego cuius quā Caphalus. Multifariā vero huius amentia & calūniā videre li-
 cet. maxime tū in iis que de fortuna disseruit. Mibi aut̄ quæq̄ hō hōi fortunā obiecit. desipere v̄r̄.
 Nā quā iis q̄ optimo statu se putat & p̄ speram habere fortunā. nihil exploratum habeat. an vsq̄ ad
 vespas talis fortuna sit q̄ rōne de ea loq̄ aut alteri obiecitare pōt. Quā itaq̄ iste p̄ter alia multa de his
 quoq̄ supbe locutus sit. videte & animaduertite quāto verius & humanius a me dicef. Ego quidē
 fortunā huius vrbis bonā esse arbitror. & hoc video & p̄ Dodoneū & p̄ appollinis pythii oraculum
 nobis eē r̄sum. oim tū hoim in hoc t̄pe durā atq̄ graue eē dico. Nā quis græcorū aut quis barbarorū
 rū nō multis p̄m̄ calamitatibus. Quod q̄ consiliū cepimus laudabile. q̄q̄ melius nobiscū actum
 sitq̄ cum aliis græcis. qui si nos desertos atq̄ abiectos relinquerent se b. atos fore arbitrabantur.

DEMOSTHENIS IN AESCHINEM CLXXXVIII

Si vero in concionibus semp aderatis & respu. efflagitabat. vt cōmunis vtilitas in consulationibus queratur & hæc omnibus vtilia visa sunt. & tibi maxime qui non beniuolentia aliqua erga me. mihi gloriam & honorem concessistis. que omnia in bis aderant. que per me tunc gerebantur. Sed veritate ipsa conuictus. quum nihil ostendere posses vtilius. quāta nunc tua iniuria est in illis reprehēditis. quibus nihil melius tunc excogitare potuisti. Apud ceteros omnes video hæc quodammodo de finita & ordinata esse. Deliquit quis sua sponte volens. ita & poena aduersus ipsum. Errauit quis iuitus venia pro poena aduersus ipsum. Nec deliquit. nec enarrauit. sed quum vtilitatem sequere. vna cum omnibus assequi non potuit nec rem (vt cupiebat) perficere nec improperandum est huic nec obiurgandum sed condolendum. Hæc manifesta sunt nec legibus dūtaxat. verum etiam natura ipsa non scriptis legibus humanis moribus diffiniuit. Aeschines vero cunctos legibus homines crudelitatem atq; calānia vsq; adeo superauit. vt de bis etiam que ipse vt infortunia comeinorat. me accusare non vercatur. Et preter cetera quasi ipse simpliciter & cum beniuolentia cuncta dixisset. cauere & obseruare monet. ne vos decipiam aut subducam. astutum magnum & sopbistam & hmoi appellās. Vt si quis primus quod sibi cū alio sit dicēs nolit amplius perquiri qd sit ipse qui talia narrauit. Ego autem scio vobis omnibus istum probe esse notum. atq; intelligere multo magis ipsi. quā mibi ista conuenire. Et simul illud scio. meum ingenium (si quod est) quāq; ego video dicendi vim atq; robur maxime in bis qui audiūt consistere. nam vt vos beniuoli estis. vtq; verba cuiusq; suscipitis. ita is qui dicit sapere videtur. Sed tamen si penes me facultas est aliqua. hanc inuenietis publicis vestris is qui dicit semper intentam fuisse. contra vos autem nūq; nec priuatim quidem. hunc vero non solū hostibus fauisse. verum etiam si quis in aliquo vnq; offendit. aduersus eum vim suam exercuisse. nō enim iuste nec vt cōmodum est reipu. ea vitur. nam neq; iram nec inimicitiam nec aliud quicq; eiusmodi bonus ciuis obicere debet iudicibus nec horum gratia vos audire sed ab hmoi perturbationibus vacuum se prestare. Si vero fieri non potest. quietem ac tolerantiam habere. In quibus ergo vebementem se prestare bonum ciuem & oratorem decet. in quibus periculum reipu. versatur. in quibus quid cum aduersariis reipu. controuersie est. Hec & generosi & boni sunt ciuis. nullius aut publici criminis. nec etiam priuati. poenas a me exigere. nec reipu. causa nec sua. sed corone ac laudis ac culationem inducere. & tñ studium in hoc ponere. priuatæ inimicitia. & inuidie. & pusillanimitatis signum est. Quod vero omisso contra me certamine huic diem dixit. mirabilem habet improbitatē. Mibi quidem videris aeschines ea de causa hoc certamen induxisse. vt contētionem vocis & clamoris induceres. non vt cuiusq; delicti reum postulares. Est autem nō vox neq; tonus in oratore laudabilis. sed idem velle quod ciues sui. & eosdem diligere atq; eosdem odio habere quos patria sua. Nā qui sic animatus est. per beniuolentiam cuncta exequetur. Qui vero illis quos patria timet. obsequendo adheret. non idem sentit cum populo. itaq; nec idem ad securitatem suam expectat. Sed vides me idem voluisse atq; idem in cūctis quaxisse cum istis. Non igitur & tu idem fecisti. & qua rōne. q con festim post pugnam legatus pfectus es ad philippum qui auctor per id tempus fuerat cladium no ceptor patrie. an non is qui ea non dicit que sentit. Cui prece rite maledicit. nōne huic ipsi. Quid turpius oratori potest obici quam non eadem sentite ac proferre. At tu cuiusmodi reperiris. Deinde hifce audes. aut horum ora vultusq; aspiciere. An non putas istos cognoscere quis tu sis. An tñ somnum obliuionemq; cepisse. vt non repetant verba que in concionem apud populum fecisti obsecran do atq; abiurando. nihil te negocii cum philippo habere. sed me hanc aduersus te calāniam ob priuatam similitatem falso induxisse. Deinde vt de conflictu renūciatum est. nihil omnino veritus amicitiam ac hospitalitatem philippi apertissime fatebare. ad mercedem & locationem hæc nomia tradidisti. Nā ex q iusta & honesta causa aeschini Leucothee Timpanistrie filio. hospes aut notus amicus aut notus erat philippus. Equidem non video. At mercede corruptus illi oblequebare. Sed q sic aperte in illis que acciderunt deprebensus proditor & contra seipsum deprecatus. mibi illa obicit. quoz causam magis apud oēs q. apud me fuisse reperietis. Multa & egregia hæc ciuitas Aeschines me auctore suscepit pccitq; p quibus nō ingrata se pstitisse hinc intelligi pot q quum eligere a populo qui eos. qui in acie ceciderant. laudaret non te elegit. quāq; sonora voce. nec Demadē qui nup fuerat auctor pacis. neq; Agemona. nec aliam queq; vestrum sed me. Quo in tempore quum tu atq; Pytoleus impudenter atq; acerbe contra me niteremini. & hæc eadem obiceretis. etiam magis me tunc populus elegit. Cuius rei causam nō ignoras tu quidem attamen. dicam. Ambo. n. nouerāt bo mines. meam. s. beniuolentiam ac diligentiam. quam in rebus agendis prospexerāt. & vram prauitatem. Quæ. n. iurati incolumi reipu. negauistis. hæc in aduersis tempibus fatebamini. Qui ergo in cōmuni calamitate audaciam sumebant. ea quæ sentirent profitendi. hostes quidem iam antea. sed tūc demū manifestos putauerunt. Deinde congruū illis visum est. eum qui defunctos laudaturus esset. nec domesticā nec complice eoz cū quibus pugnauerāt fuisse. nequi illic lætati festum super cōmuni ce illoz fatum. sed qui reuera condolerent. Næc. n. cernebant in se atq; in me esse. in vobis aut neq; Ea de causa me elegerunt non vos. Nec populus quidem ita. Defunctoz aut parētes fratresq; a populo funeri pfecti aliter cēsuerūt. Sed quū epulū daturū eēt. qd apud maxie necessariū defunctoz ffiri consuevit. id apud me fieri voluerunt. merito id qd. Nam genere singuli eoz singulis erant pro

ORATIO

pingores quæ ego. Cõiter vero oibus nemo erat ppingor. Cui. n. maxime illos vincere conducebat. is
 maiorem dolorem pro eorũ indigno casu suscipiebat. Recita epigrãma. quod publice hæc ciuitas tunc
 in scribi iussit. vt videas aescbines te in hoc ipso ingratum atq; improbum & scelestum esse. Dic. EPI
 GRAMMA. Audis aescbines in hoc ipso epigrãmate omnia pficere. & in nullo falli deorũ. nec in co
 sultore aut pugnantibus vincendi. aut perficendi esse potestatem sed in diis ipsi. Quid ergo pessime
 mihi obiicis. quid ais: quæ in tuum actuum caput diu conuertant. Sed quoniam multa aduersus me p
 caluniam mentitus sit. vnũ tamẽ imprimis admiror. qd de casibus reip. mentionẽ faciens non vt beni
 uolum. nec vt iustum decuit ciuem. mentem seruauit nec lacrimas emisit. nec animo commotus e sed
 vocem extollens & fauces aperiens dum me accusare putat. se palam fecit in grauibus reipu. casibus
 nequaquã vt ceteros ciues afflictum fuisse. Atqui eum qui se pfectẽ legum ac reip. curam hãt (vt ista
 nunc facit) & si nihil aliud ac certe hoc habere cõuenit. vt iisdem rebus gaudeat. iisdemq; doleat qui
 bus & ciuitas. Nec in rep. sentire cum hostibus. quod te fecisse manifestũ est. me accusans. ac ppter
 me asserens ciuitatem in hac incidisse calamitates. licet antea quã ego ad repũ. me conferrem. auxilium
 p̄stare grãciã cooperatis. Quoniam si hoc mihi a vobis tribueret per me factũ fuisse. vt aduersus domina
 tum. qui in grãcis instituebat. vos opponeretis. maius mihi munus concederetis. quã vllis vnq; con
 cessistis. Sed nec ego hoc dicerem iniuriam. n. vobis facerem. nec vos. vt puto concederetis. Hi autẽ
 si recte facere voluissent. gratia inimicitia meã p̄clarissimã partem gloria vestra non detraxisset. Sed
 quid ista reprehendo? quoniam alia longe duriora mentiri aduersus me ausus sit. Qui me ptes philippi. o
 terra. & dei. secutus est et affirmat. Quid iste iam non affirmaret? Sed p̄ Iouem & deos omnes si conten
 tionibus & calunias de medio sublatis recte considerare volumus. qui sunt ii quibus merito & iuste
 istarum reorũ que euenerũt. causam vniuersi ascriberent. in qualibet ciuitate huius similes. non mei re
 rictis. qui quoniam res philippi parue atq; infirme essent. sepe p̄dicentibus nobis & cobortantibus atq;
 monentibus. gratia priuati lucri cõia comoda abiecerũt ciues suos decipiẽdo atq; corrupendo. quoad
 seruos efficerent Thessalos. Diocbus. Cynas. Thrasilus. Archades. Cercida Hieronymus. Eucã
 pida. Argiuos Nirtis. Telodaus. Niciasus. Clenses. Euxitbeus. Cleotimus aristebimus. Nefla
 nios. Neo & Thrasylotus filiade scelesti filii. Sicinius aristratus Epicares. Corinthios. Dinarchus
 Megarenses. Pibiodorus. Elixus. Perilaus. Theobanos. Timolaus. Theogiton. Onometa. Eubo
 ios. Hipparchus. Cytarchus. Dies me certe deficeret. p̄ditores. nomina referentem. Hi omnes sunt vi
 ri atbenienses. eorũdem in suis ciuitatibus cõsiliorũ. quorũ isti apud vos. homines scelesti atq; nefarii.
 euerfores reorũ publicarũ. libertatis p̄ditores. primũ philippo nũc alexandro subiicientes. qui ventre
 ac turpissimis voluptatibus foelicitem diffiniũt. qui libertatem & nemini subesse. qui prioribus grã
 cis finis atq; norma erat bonorũ. euerterũt. Huius igitur foedissima atq; infamis conspirationis. immo
 vero viri atbenienses p̄ditionis. si vera fateri volumus grecorũ libertatis. & hec ciuitas apud omnes ex
 pers fuit. meis consiliis freta. & ego apud vos. Deinde petis ob quã virtutẽ me ducam bonore dignã
 Ego iam tibi dico. quod iis qui in rebus publicis cõsiliorũ. quorũ isti apud vos. homines scelesti atq; nefarii.
 ante a philippo. nũc ab alexandro. me neq; tempus. neq; humanitas verborũ. nec pollicitationum ma
 gnitudo. nec spes. nec metus. nec aliud quicquid adduxit vnq;. vt ea quæ recta foret. & vtilia reip. arbitra
 bere. ommitterẽ. Nec instar vestrũ quemadmodũ statera ad eam partem. vnde capit indinans consuluit
 sed omnia integre sine vlla animi corruptela peregi. & in maximis etatis me rebus versatus. iuste &
 incorrupte me gessi. Horũ gratia me bonore dignor. Nam muralis ista opa. quã tu caluniarum nisus es
 & agger e. & ipsa quidem (vt arbitror) digna grãciã atq; laudis. nec aliter dici potest. Res tamen a me
 in repub. gestas longe antepono. Non. n. lapidibus vrbẽ. nec lateribus muniui. nec hoc magnificatio.
 Sed si meã munitõem p̄secutari vis. repies arma. vrbes. loca. portus. nauces. equos. & milites p̄bis
 pugnantes. His ego presidis atbenicã muniui. quantũ humano consilio possibile fuit. Hoc ego mu
 ro regionẽ firmavi non pyrei dũtaxat. neq; vrbis ambitũ. neq; consiliis philippi supatus sum. neq; ap
 paratu belli. sed sociorũ duces atq; copie fortuna supati sunt. vt clare & manifeste ondã. Nã sic con
 siderate. Quid oportuit bonũ ciuẽ facere. qd cũ qui cũ omni studio diligentia industria p̄ vtilitate pa
 trie vigilaret. Nonne a mari quidẽ cuboia q̄si p̄sidiũ atbenicẽ firmare a meditaranea vero regione hoc
 tiam. ab ea rursus pte. quæ in peloponnesum spectat ea loca quæ sunt cõfinia. Nõ sic puidere vt importa
 tio frumẽti nõ impediret. sed vsq; pyreum p̄tute deuebi posset nõ alia monẽdo decernẽdo. auxilia
 mittẽdo cõseruare. vt Proconnesum. Cherronesum. Tenedũ alia ad soci. tatẽ amicitiamq; inducere.
 vt Bizantiũ. abidũ facta sunt decretis meis. quæ siq; sine inuidia cõsiderare velit repiet summa cũ iusti
 cia gesta. & cuiusq; rei gerẽde tps nec relictũ. nec ignoratũ. nec p̄ditũ a me fuisse & quãtũ in vniũ bo
 minis vim atq; ingeniu cadit. nihil omissum. Si vero aut dei cuiusdã aut fortune vis. aut ducũ igna
 uia. ac p̄ditos; malignitas aut hæc simul oia obstiterũt. & cũcta euerterũt. quoniam aduersis demosthe
 rephensio. aut iusta q̄rela esse põt. Si quis ego atbenis talis in vnaquarũ ciuitate sui ordinis vnus vir
 fuisset immo si vnũ thessalia vnũ archadia idẽ meũ sententẽ habuissent nullus grecorũ nec intra py
 las. nec extra in p̄ntes calamitates icidisset sed oēs liberi & beati & sine vlla molestia. suas q̄sq; p̄nas
 coleret. Huius tanti ac tam appli doni vobis atbeniẽsibus grãas hãtes ppter me. Vt autẽ videatis me
 p̄ magnitudine rerum gestarum vt declinẽ inuidiã p̄ius verbis vti cape ista & lege numeorũ auxilio.
 cum ex meis decretis. AVXILIA. Hæc facere aescbines bonũ ciuẽ oportet quibus foeliciter cõse
 ctis primarius i ciuitate merito eẽ possit. alter vero p̄cedẽtib; laudem tamẽ assequatur. quia gessit

DEMOSTHENIS IN AESCHINEM CLXXXV

q̄ nemo p̄t rep̄bendere. sed fortunā accusare. q̄ sic res turbet humanas. Non me bercule commoda publica praterētem. & se hostibus mercede adiacente. t̄pibus inferuire atq; aduersus eū q̄ p̄ dignitate ciuitatis monēdo & scribēdo insitat. Hōz gr̄a obtrectare. ac siq; in aliquo priuatim offendat memoriter id obseruare. Nec ociū agere indignū atq; infensum. vt tu plerūq; facis. Est. n. ociū iustū atq; vile rei. q̄ multi v̄m viri at̄henie. agūt. sed nequaq; iste h̄mōi agit quietē. At quā dolibet ab rep. se disūgens frequēter aut id liber obseruat. quū vos alicuius satietas habet aut aduersi qd̄ acciderit m̄ta vero sunt būana. Deinde in hoc t̄pe subito rhetor ex q̄ete velut p̄cella q̄ dā apparet. & voce exercitata. verbisq; ex meditatione collectis. daro & infracto spū oronem extollit inutile quidē. atq; infructuosam sed ad infortunū alicuius priuatim & ad publicā ignominia. atq; huiusce meditatiois diligentia q̄ aeschines siquidē iuste. & p̄ repu. suscipere fructus vberrimos. atq; honestos extare oportebat societates vrbū redditus pecuniarū cōstitutionē fori positionē vtiliū legum. impedimēta cōtra eos q̄ hostes sunt iudicati. Hęc oīa superioribus t̄pibus efflagitabant. Deditq; p̄teritū t̄ps multas p̄bationes. & quasi testimonia virō bono. in quibus tu nullatenus fuisse appares. nō primus. non secundus. nō tertius. nō quartus. nō quintus. nō sextus. nō quotuscūq;. Nā q̄ ciuitatis potentia p̄ te creuit q̄ societas opa tua facta ē. Quod auxiliū gloria. quæ legatio. qd̄ opus p̄ qd̄ ciuitas sit honorē aliquē consecuta. Quid ex omnibus quibus p̄fuisi domi. vel foris p̄ te cōmendatū. q̄ nauis. q̄ tela. q̄ naualia. q̄ muroz cōfectio. q̄ equatres copia. quid deniq; ex omnibus per te vtiliter factū. Quod auxiliū pauperibus aut locupletibus ad cōtributionē pecuniarū attulisti. Nullū p̄fecto. At si nihil hoz. saltē studium & beniuolentiā. Vbi q̄n. quī o cūctoz stagitiosissime ceteris quicūq; vnq; pulpitiū ascenderūt ad salutem largientibus & nouissime aristonicō coactam pecuniā in multis. nec tūc quidē adesse nec quicūq; largiri voluisti. Qd̄ vt facias nequaq; inopia adducaris. qui vltra quinq; talenta ex Philonis hereditate duo vero talenta a principibus tribuū accepisti. vt p̄ ea mercede legem naualis p̄fecture cuerteres. Sed ne verbū ex verbo trahens ex p̄nti me auferam ista relinquā. quod tamen nō propter egestatē nō dedisti manifestum ē sed quia voluisti quicūq; a te contrariū fieri iis in repu. negocium factis. Quibus igit̄ in rebus & q̄n promptus atq; insignis es. Quoties aduersus istos quidē dicendum. Tūc splendidissime vocis. summa memoriz. optimus histrio tragicus theoclines. Ac etiā daroz viroz mentionē facis. & recte quidē. Non t̄n æquū ē viri at̄henieses me nūc viuente cū illis cōferri qui mortui sunt. quibus beniuolentiā affecti estis. Quis. n. ignorat aduersus omēs qui viuūt esse aliquid. aut maioris. aut minoris inuidia. Defunctos vero nec inimici quidē iam oderūt. Quis igit̄ ita sit natura rez. cū illis qui ān me fuerunt. ego cōparer. atq; inspiciar. Nequaq;. Non. n. instum aut æquū Aeschines sed tecū & cum quouis eoz qui te sectant viuentiū. Et simul illud cōsidera. vtrum p̄stet ob superiorum excellentia merita q̄ supra modum sunt nec satis de eoz magnitudine dici potest. p̄sentis temporis merita aspernari. An omnibus qui beniuole quid agunt humanitatem & bonorem impartiri. Quod si hoc quoq; dicendum ē. mea opera & voluntas in rep. si quidē recte inspiciatur. eiusdē propositi cū illis summis viris reperiet. Tua vero similis & idem senties cū iis. qui his p̄stantibus viris tunc obtrectabant. Constat. n. & illis t̄pibus fuisse aliquos detractores. qui tūc viuetes rep̄bēdebāt. & superiores laudabāt. idē qd̄ tu nūc p̄ inuidiā facientes. Post hęc dicis me illis nequa q̄ simile esse. Tu vero similis aeschines. vel frater tuus aut alius quisquā oratoz. Egedem nullum eē puto. Sed quum bis qui viuūt bone vir. ne aliud dicam viuente compara. & cū iis qui eiusdem ætatis sunt. vt poetas & choros. vt pugiles. & cetera omnia. Philemon. non quia Glauco Caristi filio. & qui busdā aliis superioris t̄p̄is at̄letis infirmior erat. incoronatus ex olympia abibat. sed q̄ oim qui secū congressi fuerant optime pugnauerat coronabat & victor p̄nunciabatur. Et tu eodē mō ad eos qui nūc sunt oratores me inspice. At te. Ad quēlibet oim. nemini. n. cedo quoz tūc quum ciuitas suo arbitrio de rep. cōsultabat. & caritas p̄iæ certatim excitare debebat optima dicere videbar meis decretis meis legibus meis legatoibus cūcta gerebātur. v̄m autē nullus apparebat. nisi quum quid cōtra istos agendū erat. Postq; vero euenērūt. q̄ nūq; euenire debuerūt. nec consultoribus iam opus erat. sed satellitibus. p̄ceptis obtpantibus. & contra patriā p̄ mercede se locantibus. & assentandi erat certamē tunc tu & istorū quisq; magnus & darus ego autē impotēs fateor. sed magis beniuolus bis quā vos Duo hęc viri at̄henie. habere oportet mediocrem ciuē. Sic. n. de me meip̄o sine inuidia dicere posse videor vt in p̄tate quidē generosi ac principis aim. in omī aut t̄pe. omīq; actione beniuolentiā i rep. cōseruet. Huius. n. natura d̄na ē potentia vero atq; opū alia. Hanc apud me sp̄ fuisse rep̄ietis. Vide te me nec postulatū. nec ambitionicis causis aduersus me inductis. nec minis. nec delationibus. nec ab istis impiis tanq; a bestiis quibusdā impetum amorē & charitatē erga rep̄m. abiicisse. Ab ip̄o em̄ initio rectā viā iustamq; delegi. honori potētiz dignitati patriæ studere. illas augere. quum bis eē. Nō in alioz p̄tate lætus atq; alacer. for̄ pambulo. illis me ostentās. quos puto illuc relatuos nec patriæ cōmoda phorresco. & quum nūcianē vultū deiicio. suspirās vt isti impii qui patriā oppugnāt q̄si nō scipos oppugnēt q̄ forās aspiciētes. in qb? p̄ calamitatē gr̄coz alter floruit. ea laudant. & vt ip̄ cōseruetur prouidēdum esse monēt. Non ita o dii omēs. Nullus v̄m hoc annuat. Sed istis potius si fieri p̄t saniozem m̄etem animūq; concedite. Si vero insanabiles sunt ip̄os quidē p̄ se mari terra q̄ disp̄dite. nobis autē reliquis liberationē impendētis metus. & salutem indubiā p̄stare.

Demosthenis oratio in Aeschinē feliciter explicat
per Leonardum Arcinum in latinum conuersa.